

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 261 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

56. évfolyam

2013. szeptember 10.

Közleményszám

Tartalom

Oldal

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

ÜLÉSSZAK: 2012–2013

2012. május 10-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 206 E, 2012.7.13.

A 2010. évi mentesítésről szóló, 2012. május 10-én elfogadott szövegeket a Hivatalos Lap 2012.10.17-i L sorozatának 286. számában tették közzé.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2012. május 10., csütörtök

2013/C 261 E/01

Az Unió regionális repülőtereinek és légi szolgáltatásainak jövője

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása az Unió regionális repülőtereinek és légi szolgáltatásainak jövőjéről (2011/2196(INI))

1

2013/C 261 E/02

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2010

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2010 (2011/2154(INI))

8

2013/C 261 E/03

A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jog („Róma II.”)

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 864/2007/EK rendelet (Róma II.) módosításáról (2009/2170(INI))

17

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

20

HU

(folytatás a túloldalon)

Közléményszám	Tartalom (folytatás)	Oldal
2013/C 261 E/04	Az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a „Kereskedelem a változásért: az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után” témáról (2011/2113(INI))	21
2013/C 261 E/05	Az alapvető biológiai folyamatok szabadalmaztatása Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a lényegében biológiai eljárások szabadalmaztatásáról (2012/2623(RSP))	31
2013/C 261 E/06	A tengeri kalózkodás Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a tengeri kalózkodásról (2011/2962(RSP))	34
2013/C 261 E/07	Az igazakra való emlékezés európai napja létrehozásának támogatása Az Európai Parlament 2012. május 10-i nyilatkozata az igazakra való emlékezés európai napja létrehozásának támogatásáról	40

II Közlémények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2012. május 10., csütörtök

2013/C 261 E/08	A Corneliu Vadim Tudor mentelmi jogának és kiváltságainak fenntartására irányuló kérelem Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata a Corneliu Vadim Tudor mentelmi jogának és kiváltságainak fenntartására irányuló kérelemről (2011/2100(IMM))	41
2013/C 261 E/09	Az Európai Parlament eljárási szabályzata 87a. és 88. cikkének módosítása Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata az Európai Parlament eljárási szabályzata 87a. és 88. cikkének módosításáról (2009/2195(REG))	42
2013/C 261 E/10	A megválaszolatlan írásbeli kérdések bizottsági vizsgálata (az eljárási szabályzat 117. cikke (3) bekezdésének értelmezése) Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata a megválaszolatlan írásbeli kérdések bizottsági vizsgálatáról (az eljárási szabályzat 117. cikke (3) bekezdésének értelmezése)	50

2012. május 10., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az Unió regionális repülőtereinek és légi szolgáltatásainak jövője

P7_TA(2012)0152

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása az Unió regionális repülőtereinek és légi szolgáltatásainak jövőjéről (2011/2196(INI))

(2013/C 261 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az európai repülőterek kapacitására, hatékonyságára és biztonságára irányuló cselekvési terv” című bizottsági közleményre (COM(2006)0819),
- tekintettel a repülőterek finanszírozására és a regionális repülőterekről közlekedő légitársaságoknak nyújtott indulási célú állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatásokról szóló bizottsági című közleményre ⁽¹⁾,
- tekintettel „Az EU és a szomszédos régiók között a közlekedés terén zajló együttműködés új megközelítése” című bizottsági közleményre (COM(2011)0415),
- tekintettel a globális navigációs műholdrendszerek közlekedési alkalmazásairól – a rövid és középtávú uniós politikáról szóló, 2011. június 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az „Útiter az egységes európai közlekedési térség megvalósításához – Úton egy versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer felé” című fehér könyvére (COM(2011)0144),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0094/2012),

⁽¹⁾ HL C 312., 2005.12.9., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0250.

2012. május 10., csütörtök

- A. mivel jelenleg a „regionális repülőtér” kifejezésnek nincs egységesen elfogadott meghatározása; mivel azokra a repülőterekre, amelyek elsődlegesen a fővárost szolgálják ki, e jelentés nem terjed ki; úgy véli, hogy a regionális repülőtereket, azaz a nem légiközlekedési csomópontként működő repülőtereket az általuk biztosított összeköttetések típusa, az utasforgalom, valamint a nagyobb városokkal és a nagyobb repülőterekkel fennálló összeköttetések alapján nagyobb és kisebb repülőterekre kell tovább osztani, és sürgeti a Bizottságot, hogy állítson fel közös feltételrendszert a „regionális repülőtér” megfelelő, valamennyi fenti elemet figyelembe vevő fogalommeghatározásának megkönnyítésére; mivel ugyanakkor a „regionális légi járatot” olyan járatként kell meghatározni, amely regionális repülőtérrel indul és/vagy oda érkezik; mivel a regionális repülőterekről folyó további vita során elengedhetetlen lesz azok különféle szerepeinek kifejtése, valamint különösen a szigeteken elhelyezkedő repülőtereknek és azoknak a repülőtereknek egymástól való megkülönböztetése, amelyek nehezen megközelíthető vagy gazdaságilag gyenge régiókat látnak el;
- B. mivel a többi közlekedési módhoz hasonlóan a regionális légi közlekedés jelentősen hozzájárul a polgárok mobilitásához; mivel az összeköttetések javítása és a hatékony intermodális mobilitás jelentős mértékben hozzájárulhat az egyes régiók jobb elérhetőségéhez, az üzleti élethez, az idegenforgalomhoz és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatások fejlődéséhez, valamint a gazdasági jólét terjedéséhez;
- C. mivel a polgárok eltérő anyagi helyzete és az infrastruktúra-fejlesztés eltérő szintjei egyenlőtlenségekhez vezetnek a regionális légi összeköttetések kihasználására nyíló lehetőségek tekintetében a tagállamokban;
- D. mivel a légi közlekedés által az uniós régiókban és különösen a megközelíthetetlen régiókban és szigeteken a polgároknak és a vállalkozásoknak biztosított összeköttetések rendkívül fontosak, és segítik az ilyen területek gazdasági életképességét; mivel Európa repülőterei 150 000 várospárból álló, kiterjedt hálózatot alkotnak;
- E. mivel jelentős számú regionális repülőtérrel van jelen olyan légi fuvarozó, amelyik lényegében monopolhelyzetben van, és ezzel nyomást gyakorolhat az érintett repülőtérre és/vagy a helyi hatóságokra egyre több igényt támasztva, többek között a repülőtéri és légiközlekedés-védelmi díjakkal kapcsolatban;
- F. mivel a repülőtéri kiskereskedelmi értékesítések jelentősen visszaestek az egyes légitársaságok által a kézi poggyászok tekintetében bevezetett korlátozó intézkedések miatt; mivel a légitársaságok, különösen a főként e repülőtereket igénybe vevő diszkont légitársaságok által alkalmazott, csak egy poggyászt engedélyező szabály, valamint a költségek visszaszorítására irányuló további intézkedések együttesen megnehezítették az utazást, amelynek hatása nyomán néhány regionális repülőtér földi kereskedelmi értékesítése igen erőteljesen csökkent; mivel a repülőterek kiskereskedelmi hasznának egyharmadát a légitársaságok leszállási díjak kompenzálása révén történő támogatására fordítják;
- G. mivel a spanyol kormány kifejezetten tiltja, hogy a spanyol repülőterekről közlekedő légitársaságok alkalmazzák az egyetlen poggyászt engedélyező szabályt;
- H. elismerve, hogy az EU egyes tagállamainak főbb repülőterei kapacitási nehézségekkel küzdenek;
- I. megjegyezve, hogy a pénzügyi és államadósság-válság az Unión belül alapvetően megváltoztatta a repülőterek – különösen a nem légiközlekedési csomópontként működő repülőterek – finanszírozási feltételeit;
- J. mivel az új regionális repülőterek megépítését költség-haszon elemzésekre kell alapozni;

2012. május 10., csütörtök

- K. mivel a közzsféra által a repülőterek fejlesztése érdekében eszközölt beruházások esetében bizonyos kapcsolatnak kell fennállnia az elköltött pénz összege és az infrastruktúrát használó utasok száma között;

A regionális légi járatok gazdasági helyzete

1. hangsúlyozza a gazdasági és közérdekeket szolgáló légi járatokra vonatkozó közszolgáltatási kötelezettség szükségességét, különösen ami a távoli régiókat, a szigeteket és a legkülső régiókat összekötő légi járatokat illeti, tekintettel távoli fekvésükre, valamint fizikai és természeti adottságaikra, hogy biztosított legyen teljes megközelíthetőségük és területi integrációjuk; hangsúlyozza, hogy a meglévő közszolgáltatási kötelezettségeket fenn kell tartani; úgy véli, hogy az ilyen szolgáltatások nem lennének gazdaságilag életképesek közpénzek nélkül; hangsúlyozza, hogy javítani kell a legkülső régiók versenyképességét, valamint elő kell mozdítani regionális integrációjukat, ezzel is csökkentve az Európa többi részéhez képest meglévő gazdasági hátrányukat;

2. úgy véli, hogy el kell kerülni a regionális repülőterek számának nagymértékű növekedését, és megjegyzi, hogy a regionális repülőterek fejlesztését célzottan kell elvégezni annak megakadályozása érdekében, hogy kihasználatlan vagy nem hatékonyan kihasznált repülőtéri infrastruktúrákat hozzanak létre, ami gazdasági terhet jelent majd az illetékes hatóságok számára; ezzel szemben fenntartja, hogy a jelenlegi összeköttetéseket meg kell erősíteni, különösen a földrajzi hátrányokkal küzdő területeken (például a szigetek esetében); ezért üdvözlő minden, a tömegközlekedés – beleértve a közúti közlekedést – fejlesztésére irányuló kezdeményezést az összeköttetések javítása érdekében; kiemeli, hogy a regionális repülőterek számára biztosított állami forrásoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. és 107. cikkében szereplő, állami támogatásokról szóló rendelkezésekkel; úgy véli, hogy meg kell határozni egy szankciórendszert, amelyet azon légitársaságok tekintetében alkalmaznának, amelyek a finanszírozott regionális repülőteret a magállapított határidő előtt elhagyják;

3. felkéri a Bizottságot a 106. cikk (2) bekezdésének alkalmazásáról szóló 2012/21/EU határozat felülvizsgálatára, amely a küszöbértéket csökkentve, a legfeljebb 200 000 fős utasforgalmat lebonyolító repülőterek esetében teszi lehetővé, hogy – a Bizottság kötelező értesítése nélkül – állami támogatásban részesüljenek, figyelembe véve, hogy a fent említett közösségi iránymutatások értelmében a repülőterek évi 500 000 főt meghaladó utasforgalommal válhatnak költséghatékonyá;

4. úgy véli, hogy a nemzeti és regionális hatóságoknak a regionális repülőtereket környezeti és gazdasági hatásukra való tekintettel megfelelően támogatniuk kellene, azokról helyi és regionális szintű konzultációt kellene folytatni, és – költség-haszon elemzések alapján – úgy kell tekinteni, hogy az uniós alapokból, illetve az új programozási kereten belüli egyéb uniós finanszírozású pénzügyi tervezési eszközökből való finanszírozás megpályázására jogosultak; javasolja a Bizottságnak, hogy vegye figyelembe a regionális repülőterek által az európai központi közlekedési hálózat részeként kínált lehetőségeket;

5. kéri, hogy a támogatások és közpénzek odaítélésének kritériumait egyértelműen szabályozzák, és átlátható módon alakítsák ki;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy a légi közlekedésre vonatkozó jövőbeli iránymutatások kialakítása során alkalmazzon kiegyensúlyozott megközelítést a regionális légi járatok társadalmi és gazdasági szempontból életképes fejlesztésének biztosítása érdekében, figyelembe véve az intermodalitás biztosításához szükséges infrastruktúra fejlesztését, mindeközben gondoskodva az e szolgáltatásokhoz való hozzáférésről az uniós polgárok számára, figyelemmel a szubszidiaritás és az arányosság elvére;

7. felszólítja a Bizottságot, hogy a regionális repülőterek fejlesztésének, illetve új regionális repülőterek építésének támogatása során (különösen azokban országokban, ahol a nemzeti repülőterek földrajzilag periférikusan helyezkednek el) fektessen kiemelkedő figyelmet a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) 1. és 2. szintjeihez tartozó régiók kiegyensúlyozott területi fejlesztésre annak érdekében, hogy az innováció, a versenyképesség a fővárosoktól távol eső és közlekedési szempontból nehezen megközelíthető régiókban is megjelenjen, és segítse a valós gazdasági és közlekedési csomópontok létrejöttét;

8. kiemeli, hogy a regionális repülőterek megfelelő fejlesztése hozzájárul a számos európai régió számára alapvetően fontos ágazat, a turizmus párhuzamos fejlődéséhez;

2012. május 10., csütörtök

9. megállapítja, hogy az idegenforgalom ellenállónak mutatkozik a gazdasági válsággal szemben, valamint hogy kiemelt figyelmet kell fordítani minden olyan gazdaságpolitikai tényezőre vagy intézkedésre – úgy mint a légi közlekedésre és a repülőtéri infrastruktúrára –, amely annak fejlődését vagy megfelelő működését elősegítheti;

10. hangsúlyozza, hogy egyes regionális repülőterek csak a tömeges turistaforgalom ideje alatt üzemelnek, amely gyakran további szervezési nehézségeket, magasabb fajlagos költségeket stb. eredményez; kéri a Bizottságot, hogy az ágazatra vonatkozó új jogszabály elfogadásakor vegye figyelembe az idényjelleggel működő regionális repülőterek sajátosságait és problémáit;

11. hangsúlyozza, hogy a regionális repülőterek egyre fontosabbá válnak a charterjáratokat üzemeltető légitársaságok, valamint a diszkont légitársaságok számára; rámutat, hogy a charterjáratokat üzemeltető légitársaságok ma elsődlegesen a turisztikai célpontokra indított távolsági járatok üzemeltetésével foglalkoznak, amelyekben az üléstávolság kisebb, a fedélzeti kiszolgálás pedig alacsonyabb szintű a menetrend szerinti járatokat üzemeltető, hagyományos légitársaságokkal összehasonlítva, és amelyeket gyakran a menetrend szerinti, illetve a rövid távolságokon repülő repülőgépeket használó diszkont légitársaságok által jelentett versenyen kívül eső járatokat kiszolgálni nem képes regionális repülőterekről indítanak; emlékeztet arra, hogy a keskeny törzsű repülőgépeket elsősorban rövid útvonalakra használják, különösen akkor, ha a hagyományos légitársaságok regionális repülőterekről és diszkont légitársaságokkal szolgálják ki a légiforgalmi csomópontokat;

12. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a légi fuvarozók szociális és munkakörülményeire vonatkozó európai és nemzeti jogszabályok megfelelő alkalmazását annak érdekében, hogy a regionális repülőtereken foglalkoztatottak ne eshessenek a szociális dömping áldozatává, valamint hogy a légi közlekedésben tisztességes versenyt és egyenlő feltételeket lehessen garantálni; kéri, hogy tisztességes szerződéses feltételeket biztosítsanak a repülőterek személyzete számára, különös tekintettel azokra a repülőterekre, amelyek forgalmának jelentős részét a diszkont légitársaságok adják;

13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a járataikat gyakran a regionális repülőterekről indító diszkont légitársaságok által folytatott egyes gyakorlatok az utasoknak nyújtott szolgáltatások minőségi hanyatláshoz, valamint a munkakörülmények romlásához vezetnek; tekintettel a járataikat gyakran a regionális repülőterekről indító egyes diszkont légitársaságok agresszív üzleti gyakorlatára, mellyel kihasználják domináns pozíciójukat, valamint tekintettel arra, hogy a regionális repülőterek számára a kereskedelmi tevékenységek jelentős bevételi forrást jelentenek, aggodalmát fejezi ki az egyes légitársaságok által alkalmazott, egyetlen poggyászt engedélyező szabály, valamint az utastéri poggyászok díjmentességét érintő egyéb korlátozások miatt; úgy véli, hogy e gyakorlatok sértik a közösségi jogot, és véleménye szerint e korlátozások az adott légi fuvarozó helyzetével való visszaélésnek tekinthetők; ezért felhívja a tagállamokat, hogy határozzák meg a légitársaságok által alkalmazható efféle korlátozások közös felső határát, és úgy véli, hogy a csomagok súlyára és méretére vonatkozó korlátozásokkal kapcsolatos valamennyi ellenőrzést az indulási kapuhoz történő érkezés előtt kell elvégezni;

14. felszólít arra, hogy a repülőtéri kiskereskedelmi értékesítéseket alapvető elemként kezeljék, ahogy az például a kabátok esetében jelenleg is történik, üdvözli Spanyolország döntését, amellyel saját területén tiltja a 13. bekezdésben említett gyakorlatokat⁽¹⁾, és felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy hasonló intézkedés bevezetésének lehetőségét az összes Európából közlekedő légi járat vonatkozásában;

15. úgy véli, hogy az áruszállítás kedvező tényező a regionális repülőterek szempontjából, amely a kapcsolódó földi kiszolgálás működtetése és a regionális repülőterekhez kötődő vállalkozások létrehozása révén is hozzájárul a fejlődéshez, valamint a munkahelyteremtéshez; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát az áruszállítás előmozdítására, valamint az egymáshoz közel fekvő regionális repülőterek közötti együttműködés megkönnyítésére;

16. sürgeti a tagállamok illetékes hatóságait, hogy olyan tervekre tegyenek javaslatot, amelyek a meglévő regionális repülőterek fejlesztését és hatékonyabbá tételét célozzák;

⁽¹⁾ Az 1/2011 (2011. március 4.) jogszabály a polgári repülésbiztonsági állami program létrehozásáról és a légi közlekedési biztonságról szóló 21/2003 (2003. július 7.) jogszabály módosításáról.

2012. május 10., csütörtök

17. úgy véli, hogy a regionális repülőterek nem növelhetik a költségvetési hiányt, és általában véve középtávon gazdaságilag fenntarthatónak kell lenniük;

Környezet és innováció

18. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul gyorsítsák meg az új generációs európai légiforgalmi szolgáltatási rendszer (SESAR) megvalósítása érdekében alapított közös vállalkozás és a Tiszta Égbolt kezdeményezés fejlesztését, valamint az egységes európai égboltról szóló jogszabály végrehajtását; megjegyzi, hogy a SESAR keretében végzett munkával és az európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás (EGNOS) által betöltött fontos szerep révén a regionális repülőterek többek között a kihelyezett tornyok használatát, a sebesség- és torlódásirányítási, illetve a jobb üzemeltetési eljárásokat felölelő projektek hasznélvezői lehetnek;

19. elismeri, hogy a kapacitáskezelés különböző a résidő-koordinált és a nem résidő-koordinált repülőtéren; azon a véleményen van, hogy számos regionális repülőtéren számottevő tartalékkapacitás áll rendelkezésre, valamint hogy e tartalékkapacitás felhasználásával a jelentősebb repülőtereken csökkenthető lenne a torlódás és a rakományfelhalmozódás, illetve korlátozható lenne a környezeti hatás; elismeri, hogy a központi és a közeli regionális repülőterek közötti jó összeköttetések elősegíthetik a torlódás csökkentését;

20. hangsúlyozza a regionális repülőterek innovációs klaszterek létrejöttének mozgatórugójaként betöltött szerepét, különösen a földrajzilag távoli területeken csökkentve az induló vállalkozások földrajzi fekvésből adódó költségeit;

21. felhívja a tagállamokat, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy a repülőterek elhelyezéséről való döntések meghozatalakor, valamint a regionális repülőtéri létesítmények szükséges felújítása vagy bővítése esetén a gazdasági és pénzügyi megfontolások mellett vegyék figyelembe a környezetvédelmi, területi, geológiai és meteorológiai tényezőket is; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az új struktúrák építése előtt fontos a meglévő struktúrák használata és korszerűsítése;

Torlódás és multimodalitás

22. megjegyzi, hogy egyes közelmúltban végzett tanulmányok szerint az európai régiók egyre kevesebb közvetlen kapcsolattal rendelkeznek a legzsúfoltabb repülőterek felé, valamint családottságának ad hangot arra vonatkozóan, hogy az Európai Bizottság által végzett tanulmányok kizárólag a jelentősebb repülőtereket vizsgálják; ezért hangsúlyozza, hogy a jövőbeli tanulmányokat ki kell terjeszteni a regionális repülőterekre is, és időközben arra ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy segítsék elő a tagállamok regionális repülőterei és jelentősebb repülőterei közötti összeköttetéseket, ezzel támogatva a regionális repülőterek környezetének gazdasági fejlődését, egyúttal megoldást nyújtva a légi közlekedésben tapasztalható torlódások problémájára Európában;

23. sürget minden, a 793/2004/EK rendelettel módosított 95/93/EGK rendelet felülvizsgálatában érdekelt felet és intézményt, hogy a regionális légi járatok árképzéssel való versenyképtelenné tétele helyett a repülőterek új kapacitásainak biztosítására összpontosítson; úgy ítéli meg, hogy a regionális repülőterek számára kulcsfontosságú a csomópontokhoz való hozzáférés, valamint azon az állásponton van, hogy ezt figyelembe kell venni a 95/93/EGK rendelet felülvizsgálata során, különösen a résidők másodlagos kereskedelmére vonatkozó tervek, illetve egyéb piaci mechanizmusok tervezett fokozatos bevezetésének összefüggésében, ideértve az elsődleges kereskedelmet, amely a regionális repülőterek és a jelentősebb csomópontok közötti kapcsolatok veszélyeztetését eredményezheti;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazzon racionális megközelítést a regionális repülőterek résidő-gazdálkodásának igazgatási és jogi szabályozása tekintetében, aminek hiánya szűkítheti a hálózatot; mivel a légiközlekedési csomópontként működő repülőterek már majdnem elérték teljesítőképességük csúcsát, felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki stratégiát az új légitársaságokat vonzó regionális repülőterek résidő-kiosztására, a verseny fokozására, a főbb repülőterek tehermentesítésére, valamint a regionális repülőterek fejlesztésére;

2012. május 10., csütörtök

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a városi központoktól távol eső regionális repülőterek gyakran nem kielégítően kapcsolódnak a földi közlekedési hálózathoz; felszólítja a tagállamokat, hogy fejlesszék intermodális politikáikat, és fektessenek be e stratégiai szempontból fontos intermodális összeköttetésekbe, például a vasúthálózattal történő összeköttetésbe, mivel a regionális repülőterek és a közlekedési hálózat többi része – például a többi repülőtér – közötti összeköttetés azt eredményezi majd, hogy a légiközlekedési csomópontként működő repülőterek kapacitáshiánya esetén jobban kihasználják a regionális repülőtereket;

26. rámutat, hogy a regionális repülőterek megközelíthetőségének – a városi központokkal kialakított megfelelő összeköttetések révén történő – javítására irányuló határozott intézkedések, így például a közlekedési infrastruktúra-beruházások hiánya korlátozza a régiók gazdasági és társadalmi fejlődését;

27. tudomásul veszi, hogy szükség van a közlekedési módok közötti jobb integrációra; sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen közleményt, amelyben az iparágat arra ösztönzi, hogy közös menetjegyrendszer révén alakítson ki multimodalitást a vasúti és a légiközlekedési ágazat között; rámutat arra a tényre, hogy ilyen típusú rendszerek már működnek egyes tagállamokban, és ezért sürgeti a feleket, hogy osszák meg egymással az e téren kialakított bevált gyakorlatokat;

28. megjegyzi, hogy sürgősen repülőtéri kapacitást kell biztosítani annak érdekében, hogy az Európai Unió a többi, feltörekvő régióhoz képest megőrizze versenyképességét, és ezáltal meg kell akadályozni, hogy a forgalom a szomszédos területekre terelődjön át; úgy véli, hogy a regionális repülőterek elősegíthetik a főbb európai repülőterek tehermentesítését, és lehetővé tehetik vezető pozíciójuk megtartását;

29. úgy véli, hogy a vasúti és a közúti ágazat hálózatfejlesztési terveinek figyelembe kell venniük a repülőterek elhelyezkedését annak érdekében, hogy a repülőtereket bevonják a kiépítésre kerülő földi közlekedési hálózatba; megjegyzi, hogy a polgárok mobilitásának növelése és az áruszállítás racionalizálása érdekében a regionális repülőterek hálózatát a jelentősebb repülőterekkel való integrált összeköttetések alapján kell fejleszteni;

30. rámutat, hogy a regionális repülőterek jól kiépített hálózata az utasbiztonságot is javítani fogja, többek között annak biztosításával, hogy az időjárási viszonyok kedvezőtlenre fordulása vagy egyéb körülmények esetén, vészhelyzetben használható vagy alternatív leszállási lehetőséget kínáló repülőterek hálózata áll rendelkezésre;

31. úgy véli, hogy feltétlenül be kell építeni a teherszállításra való szakosodást mint alapvető elemet, amely hozzá fog járulni a repülőterek elhelyezkedésének megtervezéséhez és a meglévő infrastruktúrák optimális kihasználásához; rámutat arra, hogy ennek az elvnek a megfelelő alkalmazása, a résidők utas- és teherforgalom szegmentálást szolgáló, helyes kezelésével együtt segíthet elkerülni a fő repülőterek telítődését; hangsúlyozza, hogy ebben a stratégiában fontos szerepet kapnak a regionális repülőterek;

A transzeurópai közlekedési hálózat (TEN-T)

32. úgy véli, hogy a regionális repülőterek szerepe alapvető fontosságú a területi kohézió, valamint a régiók társadalmi és gazdasági fejlődése szempontjából, különösen azokban a régiókban, amelyekben az egyéb közlekedési módok nem elérhetők; kéri ezért, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatokra vonatkozó jövőbeli politikában vegyék figyelembe a regionális repülőtereket; ezenkívül szilárdan hiszi, hogy a közel állandó éves forgalommal bíró főbb regionális repülőtereket, amelyek bizonyíthatóan hozzájárulnak a gazdaság fejlődéséhez, az ipar fellendítéséhez és a régióbeli foglalkoztatáshoz, figyelembe kell venni a TEN-T hálózatának tervezésével kapcsolatos megfontolások során, különösen azokat, amelyek a harmadik országok felé nagy volumenű összekapcsolhatósággal és Európán belüli forgalommal rendelkeznek, és amelyek saját régiójukban hozzájárulnak a közlekedés multimodális jellegéhez, továbbá azokat a regionális repülőtereket, amelyek szolgálhatják a szűk keresztmetszetek megszüntetését;

2012. május 10., csütörtök

33. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló régiókban és egymás közelében elhelyezkedő regionális repülőtereknek – egymással együttműködve – össze kell hangolniuk a meglévő kapacitásaik kihasználását a TEN-T, valamint a kohéziós és a regionális alapok általi uniós társfinanszírozás előfeltételeként;

34. úgy véli, hogy a TEN-T részeként a regionális repülőterek – a Bizottság közleményével (COM(2011)0415) összhangban – vezető szerepet tölthetnek be egy kiterjedtebb, az EU-ban és a szomszédos országokban 1 milliárd embert érintő európai közös légtér kialakításában;

35. sajnálatát fejezi ki, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a Parlament és a Tanács a 884/2004/EK határozat 10. cikkének (4) bekezdésében szereplő kérését, amely a regionális repülőterek hálózathoz kapcsolására vonatkozó, különös tekintettel az európai régiókba irányuló légiközlekedési szolgáltatások és a vasúti szolgáltatások egyidejű biztosításának szükségességére, mivel bizonyos körülmények között a légi közlekedés az idő, a költségek és a környezeti hatás tekintetében hatékonyabban tud nagyobb távolságra elérni és egy kisebb piacot kiszolgálni; ezért felhívja a figyelmet az – elsősorban a nagysebességű és a nagy távolságokat lefedő – vasúti szolgáltatások repülőterekkel való összekapcsolásának rendkívüli fontosságára;

36. úgy véli, hogy a repülőterek szélesebb körű bevonása az új TEN-T irányelvekbe elősegíti a repülőtéri infrastruktúraprojektek magánfinanszírozásának megvalósítását, és kedvező jelzést küld a tőkepiacok számára; felhívja a Bizottságot, hogy a TEN-T felülvizsgálata során vegye figyelembe a regionális légi járatok és a gazdasági megújulás közötti létfontosságú kapcsolatot;

Biztonság

37. megjegyzi, hogy a biztonsági intézkedések kisebb regionális repülőtereken történő végrehajtásának költsége arányosan magasabb, mint a nagyobb repülőtereken, amelyek a méretgazdaságosság előnyeit élvezik; ugyanakkor meggyőződése, hogy a biztonsági intézkedések finanszírozására vonatkozó javaslatok nem torzíthatják a versenyt a repülőterek vagy repülőterek csoportjai között;

38. emlékeztet arra, hogy a repülőtéri díjakról szóló irányelv⁽¹⁾ csak a több mint 5 milliós utasforgalmat lebonyolító repülőterekkel és/vagy az egyes uniós tagállamok legnagyobb repülőterével foglalkozik; úgy véli, hogy a kis és közepes repülőterekre kifejtett hatás értékelésének központi szerepet kell betöltenie a vonatkozó irányelvek bármilyen felülvizsgálatában;

39. sürgeti a Tanácsot, hogy fogadjon el a légiközlekedés-védelmi díjakra vonatkozó álláspontot, valamint úgy véli, hogy a szigorúbb védelmi intézkedések költségeit az adott tagállam általános adóbevételeiből kell fedezni, mivel a légiközlekedés védelme nemzetbiztonsági ügy; hangsúlyozza, hogy a tisztességes verseny biztosítása érdekében valamennyi egyéb közlekedési mód esetében hasonló szabályokat kell bevezetni;

40. elismeri, hogy szükség van a folyadékokat, aeroszolatokat és géleket megbízhatóan észlelő átvizsgáló készülékekre, amelyek a folyékony robbanóanyagok széles körének nagy valószínűségű észlelését biztosítják, valamint sürgeti a Bizottságot, hogy vegye figyelembe, milyen következményekkel jár a regionális repülőterek számára, ha tartják magukat a folyadékok, aeroszolatok és gélek észlelésére vonatkozó jövőbeli követelményekhez;

41. felhívja a figyelmet az új szabályozás által a légi áruszállításra kifejtett hatásokra, különös tekintettel arra a tényre, hogy számos regionális repülőtér függ az áruszállítási forgalomtól; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vizsgálják meg e szabályozások gazdasági hatását annak biztosítása érdekében, hogy a szállítványozók ne helyezték át üzleti tevékenységüket az EU-n kívülre;

Átláthatóság

42. javasolja, hogy a vállalatoknak díjmentes hitelkártyás vagy betéti (debit) kártyás fizetési lehetőséget kell biztosítaniuk valamennyi uniós állam valamennyi polgára számára, ezenkívül javasolja, hogy az ilyen kártyákhoz ne kapcsolódjon havidíj vagy kezelési díj, még abban az esetben sem, ha a légitársaságtól különálló vállalat kínálja azokat, és amennyiben a légitársaságok utasainak nagy része esetében további díjat számítanak fel a fizetéshez kapcsolódóan, az ilyen díjat fel kell számolni és elkerülhetetlen díjtételnek kell tekinteni, és ezért be kell építeni az elsődlegesen feltüntetett árba;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. március 11-i 2009/12/EK irányelve a repülőtéri díjakról.

2012. május 10., csütörtök

43. rámutat arra, hogy ugyan néhány légi járműben korlátozott lehet a rakományelhelyezés, azonban nincsenek közös iránymutatások a kézi vagy a rakodótérben elhelyezett poggyászokról az EU légi járatain; javasolja, hogy a Bizottság ösztönözze az iparágat közös korlátozási felső határok meghatározására, mivel ez nagyobb biztonságot nyújtana az utasok számára; úgy véli, hogy egy ilyen rendelkezés csak akkor lehet működőképes a globális piacon, ha a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetet (ICAO) is bevonják a folyamatba;

44. hangsúlyozza, hogy bizonyos légitársaságok gyakran aránytalanul magasnak tűnő díjakat kérnek el a kezelendő csomagokért, és felhívja a Bizottságot, hogy a 13. pontban említett gyakorlatokra, valamint a tisztességes és átlátható árpolitikára való tekintettel vizsgálja meg ezt az eljárásmodot;

45. javasolja, hogy meg kell határozni a megengedettnél több vagy nagyobb súlyú poggyász tekintetében a légitársaságok által felszámítható díjak felső határát;

Elérhetőség

46. felkéri a regionális repülőterek üzemeltetéséért felelős társaságokat, hogy végezzenek strukturális kiigazításokat a fogyatékkal élők fogadása érdekében, lehetővé téve számukra, hogy önállóan eljuthassanak a repülőterek különböző részeibe, és könnyen igénybe vehessék a szolgáltatásokat;

47. hangsúlyozza, hogy a regionális repülőterek a kisebb méretű, kevésbé bonyolult és egyszerűbb felépítésű termináloknak köszönhetően a csökkent mozgásképességű utasok, az utazó családok stb. szempontjából hozzáadott értéket képviselnek; felkéri a Bizottságot, a repülőtereket és a további érdekelt feleket, hogy a tervezés és kivitelezés során kövessék a könnyebben megközelíthető, utasbarát terminálok példáját;

*

* *

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2010

P7_TA(2012)0196

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2010 (2011/2154(INI))

(2013/C 261 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2010” című, 2011. szeptember 29-i jelentésre (COM(2010)0595) és az azt kísérő dokumentumokra (SEC(2011)1107, SEC(2011)1108 és SEC(2011)1109) ⁽¹⁾,
- tekintettel az OLAF tizenegyedik tevékenységi jelentésére – Éves jelentés 2011 ⁽²⁾,
- tekintettel a Számvevőszéknek a 2010-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére, az intézmények válaszaival együtt ⁽³⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2010_en.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/rep_olaf_2010_en.pdf

⁽³⁾ HL C 326., 2011.11.10., 1. o.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel a Bizottság csalás elleni stratégiájáról szóló, az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, a Régiók Bizottságához és a Számvevőszékhez intézett bizottsági közleményre (COM(2011)0376),
 - tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek a büntetőjog és igazgatási vizsgálatok által biztosított védelméről - Integrált politika az adófizetők pénzének megóvására” című bizottsági közleményre (COM(2011)0293),
 - tekintettel az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló, 2011. szeptember 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾, az Unió korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló, 2010. május 18-i nyilatkozatára ⁽²⁾, valamint a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak címzett, „Korrupció elleni küzdelem az EU-ban” című közleményre (COM(2011)0308),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikkének (5) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel „a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009” című, 2011. április 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0121/2012),
- A. mivel az EU pénzügyi érdekeinek védelme és a csalás elleni küzdelem az Unió és a tagállamok közös felelőssége, és mivel alapvető fontosságú a Bizottság és a tagállamok közötti szoros együttműködés,
- B. mivel a tagállamok elsődleges felelőssége az Európai Unió költségvetése mintegy 80 %-ának végrehajtása, illetve a saját források – többek között – héa és vámok formájában történő beszedése,
- C. mivel 2010-ben az ellenőrzési rendszerek által kimutatott szabálytalanságok teljes pénzügyi kihatása 2 193 millió eurót tesz ki, szemben a 2009-es 1 757 millió euróval,
- D. mivel az Európai Számvevőszék szerint az elszámolások alapját képező kifizetéseket lényeges hibák érintették, a teljes uniós költségvetésre számítva 3,7 %-os becsült hibaarányal; mivel megállapítást nyert, hogy az ellenőrző rendszerek csak részben voltak eredményesek a kifizetések szabályszerűségének biztosításában, és mivel a fő hibaforrást az elszámolhatósággal és a közbeszerzéssel kapcsolatos hibák alkotják,
- E. mivel az Európai Számvevőszék az esetek többségében úgy ítéli meg, hogy a tagállami hatóságok megfelelő információkkal rendelkeztek a kifizetések előtt a hibák legalább egy részének felfedezéséhez és kijavításához, és mivel a Számvevőszék álláspontja szerint továbbra is van tennivaló a tagállami korrekciós mechanizmusok és ellenőrzési tevékenységek fejlesztése terén,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0388⁽²⁾ HL C 161., E, 2011.5.31., 62. o.⁽³⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0142.

2012. május 10., csütörtök**Átfogó megállapítások**

1. hangsúlyozza, hogy a globális pénzügyi válság – és különösen az euróövezet válsága, amellyel az EU most szembesül – különleges intézkedések bevezetését igényli az uniós pénzügyi érdekek megfelelő védelmének biztosítása érdekében a bevételek tekintetében, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a tagállamok pénzügyi érdekeihez; véleménye szerint a költségvetési politika szigorúbb végrehajtása képes Európát a válságból kivezetni, különösen a – hivatalos GDP mintegy egyötödére becsült – uniós árnyékgazdaság méretének csökkentésével ⁽¹⁾;
2. hangsúlyozza az e-kormányzat által nyújtott lehetőségeket az átláthatóság növelésére és a csalás, illetve korrupció elleni küzdelemre, valamint ezáltal az állami pénzeszközök védelmére; hangsúlyozza, hogy Európa lemaradt ipari partnerei mögött, többek között a rendszerek interoperabilitásának hiánya miatt ⁽²⁾; hangsúlyozza, hogy Európának – különösen válság idején – fel kell gyorsítania erőfeszítéseit az e-kormányzat új generációjának megvalósítására, ami megteremtené az államháztartások nagyobb átláthatóságát;
3. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az elektronikus, nem készpénzes ügyletek dokumentáltak, és ezért megnehezítik az árnyékgazdaságban való részvételt, és hogy erős összefüggés van az országban az elektronikus kifizetések aránya és az árnyékgazdaság mérete között ⁽³⁾; ösztönzi a tagállamokat, hogy szállítsák le a kötelezően nem készpénzben bonyolítandó kifizetések értékhatárát;
4. hangsúlyozza a csalás és korrupció, és különösen az adó- és vámelkerülés, valamint az uniós pénzeszközökkel szervezett bűnözés keretében történő visszaélés elterjedtségére vonatkozó, megbízható statisztikai adatok szükségességét; sajnálatának ad hangot a miatt, hogy a Bizottság a Parlament ismételt kérése ellenére sem volt abban a helyzetben, hogy ezeket az adatokat megadja;

Általános megjegyzések

5. emlékeztet arra, hogy a csalás szándékosan elkövetett szabályellenes magatartás, amely bűncselekménynek minősül, és hogy a szabálytalanság egy szabály tiszteletben tartásának elmulasztását jelenti, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság jelentése nem foglalkozik mélyrehatóan a csalással és csak nagy vonalakban tér ki a szabálytalanságokra; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 325. cikke a csalásra és nem a szabálytalanságokra vonatkozik, és kéri, hogy tegyenek különbséget a csalás és a tévedés között; kéri, hogy a csalással egyidőben foglalkozzanak a korrupcióval is;
6. megállapítja, hogy a kiadások területén a szabálytalanságok pénzügyi hatása a 2009. évi 1,4 milliárd euró összeghez (azaz a felhasznált teljes költségvetés 1,13 %-ához) képest 2010-ben nőtt, és 1,8 milliárd eurót tett ki (azaz 1,27 %-ot); a pénzügyi hatás a bevételek területén is nagyobb: 393 millió euró (vagyis a beszedett tradicionális saját források teljes bruttó összegének 1,88 %-a), szemben a 2009. évi 357 millió euróval (azaz 1,84 %-kal);
7. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy nagy összegű uniós forrást még mindig helytelenül költenek el, és határozott fellépésre hívja fel a Bizottságot annak érdekében, hogy több téves kifizetést fizetessen vissza, javítsa a tagállamok elszámoltathatóságát a még vissza nem fizetett szabálytalan összegek tekintetében, valamint javítsa a szabálytalanságok és csalások megelőzését és felderítését, továbbá hogy az uniós források helytelen felhasználása esetén azonnal függessze fel a kifizetéseket, és hatásos szankciókat alkalmazzon;
8. megjegyzi, hogy 2010-re a bejelentett szabálytalanságok száma – az előcsatlakozási alapok és a hagyományos saját források kivételével – valamennyi ágazat tekintetében nőtt, és hogy a növekedés a kohéziós alapok 2000–2006 közötti végrehajtási időszakának lezárásából és az IMS javításából ered;

⁽¹⁾ 31 európai és 5 másik OECD-ország árnyékgazdaságának mérete és alakulása 2003 és 2011 között, Friedrich Schneider, elérhető: <http://www.econ.jku.at/members/Schneider/files/publications/2011/ShadEcon31.pdf>

⁽²⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Az európai digitális menetrend – COM(2010)0245.

⁽³⁾ Az európai árnyékgazdaság, 2010: elektronikus pénzforgalmi rendszerek felhasználása az árnyékgazdaság elleni küzdelemben/ Friedrich Schneider, A.T. Kearney, 2010.

2012. május 10., csütörtök

9. hangsúlyozza, hogy noha javították és korszerűsítették a szabálytalanságokat kezelő rendszert (IMS), valamint a tagállamok többségéből több bejelentés is érkezett, ami a jelentések minőségének és megbízhatóságának javulásához vezetett, még mindig mutatkoznak eltérések a tagállamok szabálytalanságok jelentésével kapcsolatos hozzáállásában, és következésképpen kétségek merülnek fel a nemzeti jelentéstételi rendszerek megfelelőségét illetően; felhívja az összes tagállamot a szabálytalanságokat kezelő rendszer teljes körű végrehajtására és a jelentéstételi kötelezettségüknek való megfelelés további javítására, valamint a szabálytalanságok gyorsabb bejelentésére;

10. aggasztónak tartja továbbá, hogy néhány tagállam még mindig nem teljes körűen használja az elektronikus jelentési rendszert; felhívja ezeket a tagállamokat e helyzet sürgős orvoslására;

11. ismételten sajnálatának ad hangot a tagállamok által szolgáltatott információk minőségével kapcsolatos súlyos kétségek miatt, és megállapítja, hogy néhány tagállam továbbra is rendkívül kevés feltárt szabálytalanságról és csalásról tesz jelentést, és felszólítja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet, hogy ezekben a tagállamokban eredményesek-e a nemzeti kontrollrendszerek;

12. emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályok előírják a tagállamoknak, hogy számoljanak be minden szabálytalanságról legkésőbb azon negyedév végétől számított két hónapon belül, amelyben a szabálytalanságot első alkalommal közigazgatási vagy bírósági úton megállapították és/vagy egy bejelentett szabálytalanságra vonatkozó új információ válik ismertté; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést – beleértve a nemzeti közigazgatási eljárások egyszerűsítését – a szükséges határidők betartására, valamint a szabálytalanság megállapításának pillanata és bejelentése közötti időszak lerövidítésére; felhívja a tagállamokat, hogy a csalás elleni küzdelem keretében tett erőfeszítéseik során elsődlegesen az adófizetők pénzének védelmezőjeként lépjenek fel;

13. hangsúlyozza, hogy megbízható statisztikai adatokra van szükség a – különösen az adó- és vámlekerüléssel, valamint az uniós forrásokkal visszaélő bűnözők szervezett tevékenységeivel kapcsolatos – csalás és korrupció nagyságrendjéről; sajnálja, hogy a Bizottság az Európai Parlament ismételt kérései ellenére sem képes biztosítani ezeket az adatokat;

14. csalódott amiatt, hogy a Bizottság nem képes felmérni a szabálytalanságok és csalások tényleges nagyságrendjét, és hogy emiatt nem lehet értékelni az Európai Parlament 2009-es kérésének megfelelően az egyes tagállamokban a szabálytalanságok és csalások általános nagyságrendjét, illetőleg azonosítani és megbüntetni azokat a tagállamokat, amelyek esetében a legmagasabb a szabálytalanságok és csalások aránya;

15. rámutat arra, hogy az elmúlt néhány évben új technikákat fejlesztettek ki a korrupció és a csalás mérésére, és sürgeti a Bizottságot, hogy további késlekedés nélkül kezdje meg az új mérési eszközök alkalmazását célzó erőfeszítéseket, adjon értékelést az uniós pénzeszközök felhasználása során előforduló korrupció és csalás, valamint az uniós bevételek elsikkasztásának elterjedtségéről; ez lehetővé fogja tenni annak értékelését, hogy mennyire eredményes az uniós pénzeszközök visszaélésektől, illetőleg az uniós bevételek sikkasztástól való védelme;

16. felszólal annak érdekében, hogy a Bizottság az Európai Parlamenttel, az Európai Számvevőszékkel és más uniós ellenőrző szervekkel szoros együttműködésben vállalja fel annak felelősségét, hogy kidolgozza az uniós pénzeszközökhöz kötődő csalás és korrupció mérési eszközeit;

17. megállapítja, hogy a mezőgazdasági ágazatban alkalmazott úgynevezett 50/50 szabály⁽¹⁾ hatékony ösztönzőként működik, amely a visszafizetettési eljárások gyorsítására és befejezésére ösztönzi a tagállamokat; kéri a Bizottságtól annak értékelését, hogy ez a visszaigénylési mechanizmus más (kohéziós és előcsatlakozási) ágazatokban is alkalmazható lenne-e, és hogy célszerű lenne-e e szabály alapján felére – vagyis kettő, illetve négy évre – csökkenteni a visszafizetettési intézkedések határidejét;

18. megállapítja, hogy az Európai Számvevőszék 2010. évi éves jelentése szerint a 2010-re szóló pénzügyi kimutatásokban feltüntetett, nagy összegű hiba által érintett kifizetések az összes uniós költségvetési kiadás 3,7 %-át tették ki, vagyis hozzávetőlegesen 4,5 milliárd eurót;

⁽¹⁾ A Bizottság e szabály alapján visszafizetetheti a tagállami költségvetésekkel az olyan szabálytalan kifizetések 50 %-át, amelyeket a négyéves időszakon belül – vagy ha a kifizetések visszafizetettével kapcsolatban jogi eljárás folyik, nyolcéves időszakon belül – nem fizettek vissza. Ezt a szabályt a jogtalanul kifizetett források gyorsított visszafizetetésének biztosítása érdekében alkalmazzák.

2012. május 10., csütörtök

19. megállapítja, hogy a Számvevőszék jelentésében kijelenti továbbá, hogy a kifizetések jóváhagyása előtt a tagállami hatóságok elegendő információval rendelkeztek a hibák egy részének felderítéséhez, valamint orvoslásához vagy megelőzéséhez;

Bevételek: saját források

20. emlékeztet arra, hogy a héa és a vámok megfelelő beszedése egyaránt befolyásolja a tagállamok gazdaságát és az uniós költségvetést; hangsúlyozza, hogy a bevételek beszedésére szolgáló rendszerek fejlesztésének valamennyi tagállam számára kiemelkedő prioritásnak kell lennie, és különösen azon tagállamok számára, amelyek a jelenlegi gazdasági légkörben a legnagyobb nehézségekkel szembesülnek;

21. hangsúlyozza, hogy a hangsúlynak a bevételek eredményesebb beszedésére kell áthelyeződnie; hangsúlyozza, hogy az adócsalás túlzott mértékű veszteségeket eredményez az uniós költségvetés és a tagállami gazdaságok számára, tovább súlyosítva ezzel az adósságválságot; emlékeztet arra, hogy a létező árnyékgazdaság költségét azok a polgárok viselik, akiknek jövedelme egyszerűen dokumentált és nyomon követhető;

22. megállapítja, hogy a tagállamok által a tradicionális saját források területének szabálytalanságaira vonatkozóan szolgáltatott adatok nagymértékben változóak, ezért úgy véli, hogy a szabálytalanságok és a csalások osztályozása a saját források OWNRES adatbázisában nem teljesen megbízható; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy miként lehetne javítani ezt az adatbázist a bejelentett adatok megbízhatóságának és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében;

23. felszólítja a Bizottságot, hogy a továbbiakban is összpontosítson a tagállamok vámfelügyeleti stratégiáinak végrehajtására, különösen a nagy kockázattal járó behozatal területén, és fejlessze a tradicionális saját források területén a szabálytalanságok és állítólagos csalások felderítésével kapcsolatos tevékenységeket;

24. aggasztónak tartja, hogy a csempészet – különösen a cigarettacsempészet – továbbra is komoly problémát jelent az EU-nak, és a nemzeti és az uniós költségvetéseket jelentős forrásoktól fosztja meg; üdvözlí a Bizottság által a cigaretta- és az alkoholcsempészet ellen az EU keleti határai mentén folytatott küzdelemre készített cselekvési tervet, továbbá Kínával és Oroszországgal a vámügyi együttműködés 2010 végén történt felújítását, valamint mindkét ország tekintetében a vámügyi együttműködés stratégiai keretének megerősítését;

25. üdvözlí a tagállamok 2010 júniusában, az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) koordinálása mellett végrehajtott „Sirocco” elnevezésű közös vámügyi műveletének eredményeit, amelynek során mintegy 40 millió cigarettát, 1,2 tonna kézzel sodort dohányt, 7 000 liter alkoholt és 8 millió egyéb hamisított tételt foglaltak le;

26. megállapítja, hogy a bevételek nagy része a hozzáadottérték-adóból (héa) származik, és a tagállamoknak ezért figyelemmel kell kísérniük a csalás meglévő és új tendenciáit, és azokra hatékony választ kell adniuk; üdvözlí a héa jövőjéről szóló bizottsági zöld könyvet, és a héareform tárgyában konkrét javaslatok benyújtását kéri;

Héabevétel-kiesés

27. emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottság számára készült egyik tanulmány ⁽¹⁾ megállapításai szerint a becsült átlagos uniós héabevétel-kiesés ⁽²⁾ 12 %-os szinten van; külön felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy ezt a héabevétel-kiesést Görögországban 30 %-os, Olaszországban pedig 22 %-os, riasztó szintre teszik – azokban az országokban, amelyek a legsúlyosabb adósságválságon mennek keresztül, és amelyek helyzete az egész EU-27 gazdasági stabilitását fenyegeti;

⁽¹⁾ Study to quantify and analyse the VAT gap in the EU-25 (Tanulmány az EU-25 héabevétel-kiesésének számszerűsítésére és elemzésére), a Bizottság megbízásából a Reckon LLP által elvégzett tanulmány.

⁽²⁾ A tényleges héabevételek és azon elméleti összeg különbsége, amelyet a tagállamhoz gazdasága alapján be kellene érkeznie.

2012. május 10., csütörtök

28. hangsúlyozza, hogy az adóelkerülés és a fizetéseképtelenség miatti veszteségek mellett a héabevételek kiesése csalásnak is betudható, és hogy az eurómilliárdokban kifejezhető kieső héabevételt nagy részben az olyan polgárokat érintő megszorító intézkedésekkel kompenzálják, akiknek a jövedelme egyszerűen nyomon követhető;

29. rámutat arra, hogy a héabeszedés modellje bevezetése óta változatlan; hangsúlyozza annak elavultságát, figyelemmel a technológiai és gazdasági környezetben bekövetkezett számos változásra;

Vámbevétel-kiesés

30. kiemeli, hogy a vámokból származó bevételek az Unió hagyományos saját forrásainak és a tagállami kormányok bevételeinek – amelyek a beszedés költségeinek fedezésére a vám 25 %-át megtartják – fontos részét adják; megismétli, hogy ezen a területen a szabálytalanságok és a csalás hatékony megelőzése az Unió pénzügyi érdekeit védi, és jelentős következményekkel jár a belső piacra, megszüntetve a vámfizetést elkerülő gazdasági szereplőknek a kötelezettségeiket e tekintetben teljesítőkkal szembeni tisztességtelen előnyét;

31. hangsúlyozza, hogy a vámok megfelelő működése közvetlen hatást gyakorol a hozzáadottérték-adó számítására;

32. ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék 13/2011. sz. különjelentésében ⁽¹⁾ 1 megállapította, hogy önmagában a 42-es eljáráskóddal végzett vámeljárást ⁽²⁾ 2009-ben a Számvevőszék által vizsgált hét tagállamban megközelítőleg 2 200 millió euró ⁽³⁾ extrapolált kiesést okozott, amely megfelel az ezekben az országokban 2009-ben a 42-es eljáráskóddal végzett vámeljárást keretében történő teljes behozatal adóalapjára elméletileg alkalmazandó héa 29 %-ának;

33. emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék súlyos hiányosságokat talált az egyszerűsített vámeljárássok ellenőrzésekor, amelyek az összes vámeljárást 70 %-át adják; rámutat, hogy ezek indokolatlan veszteséget eredményeztek az uniós költségvetés számára, és az uniós kereskedelempolitikába ütköztek; hangsúlyozza, hogy az azonosított hiányosságok többek között gyenge minőségű vagy nem megfelelően dokumentált ellenőrzésekből és az egyszerűsített eljárások feldolgozása során történő ellenőrzések elvégzésére szolgáló automatizált adatfeldolgozási technikák ritka használatából álltak;

Kiadások

Mezőgazdaság

34. megállapítja, hogy 2010-ben több szabálytalanságról és feltételezett csalásról számoltak be, és ezeknek a pénzügyi hatása a 2009. évi 13 millió euróhoz képest 2010-ben 69 millió euróra nőtt;

35. sajnálja, hogy az összes visszafizetett forrást illetően a helyzet továbbra sem kielégítő: a tagállamok a 2010-es pénzügyi év során 175 millió eurót fizetettek vissza, ami az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap 2007-ből és a későbbi időszakból származó adósságainak 42 %-át teszi ki, míg a 2010-es pénzügyi év végén még visszafizetetésre váró teljes összeg 1,2 milliárd euró volt, miközben a tagállamok az 50/50 szabály alapján mindössze 300 millió eurót utaltak át a nemzeti költségvetésekből az uniós költségvetésbe; sajnálja, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az Európai Parlament kérését, és az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2010. évi jelentésben nem szolgált az Európai Parlament számára információkkal az e területen elért előrelépésről; ismételten kéri a Bizottságot, hogy tegye meg az összes szükséges lépést a források visszafizetetésére szolgáló, hathatós rendszer megvalósítása érdekében, és folyamatosan tájékoztassa az Európai Parlamentet;

⁽¹⁾ „A 42-es eljáráskóddal végzett vámeljárást kontrollja megelőzi, illetve felderíti-e a héacsalást?” című, 13/2011. sz. számvevőszéki különjelentés.

⁽²⁾ A 42-es eljáráskóddal végzett vámeljárást az importőr annak érdekében alkalmazza, hogy az áruk egy másik tagállamba történő továbbszállítása esetén héamentességet kapjon. A héát a rendeltetési tagállamban kell megfizetni.

⁽³⁾ Ebből 1 800 millió EUR a hét kiválasztott tagállamot, 400 millió EUR pedig azt a 21 rendeltetési tagállamot érinti, ahová a mintában szereplő árukat behozták.

2012. május 10., csütörtök

36. sajnálja, hogy 2010-ben néhány tagállam nem tartotta be a szabálytalanságok bejelentésének határidejét; egyetért a Bizottsággal abban, hogy minden tagállamnak javítania kell a benyújtott jelentéseket; emlékeztet arra, hogy Finnország, Ausztria és Hollandia elkötelezte magát a jelentéstételi követelményeknek való megfelelés mellett, és felszólítja a Bizottságot, hogy 2011-ben az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés című dokumentumban adjon tájékoztatást az e tagállamok által elért előrelépésről;

37. aggályainak ad hangot amiatt, hogy 2010-ben Olaszországban és az EU-12 tagállamaiban a bejelentett szabálytalan esetek több mint 90 %-a feltételezett csalásnak minősült; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg az összes szükséges intézkedést – beleértve az európai intézményekkel való szoros együttműködést – az uniós pénzeszközökkel kapcsolatban csalást eredményező összes ok megoldására;

38. aggályosnak tartja a Franciaország, Németország, Spanyolország és az Egyesült Királyság által jelentett, gyanúsán alacsony csalási arányt, különösen méretüket és a kapott pénzügyi támogatást tekintve, amint azt az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló bizottsági jelentés is ismertette; úgy véli, ez indokolt kétséget támaszt azzal kapcsolatban, hogy betartják-e a jelentéstételi elveket; sürgeti a Bizottságot, hogy szerepeltessen részletes információkat az ezekben a tagállamokban alkalmazott jelentési módszertanról és csalások felderítésére vonatkozó képességekről; ismét felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a tagállami felügyeleti és kontrollrendszerek hatékonyságát, és gondoskodjon arról, hogy a szabálytalanságok tagállami mértékére vonatkozó információk a valós helyzetet tükrözzék; felszólítja a Bizottságot, hogy az EU pénzügyi érdekeinek védelméről szóló jelentésben adjon tájékoztatást a 2011-ben e területen tett intézkedésekről;

Kohéziós politika

39. az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2010. évi éves jelentésben megadott adatok alapján a szabálytalanságokra vonatkozó összes bejelentés körülbelül 70 %-a a kohéziós politikával volt kapcsolatos, és 2010-ben a kohéziós politika területén volt a legmagasabb a kiadások visszafizettetésének aránya (több mint 60 %); hangsúlyozza, hogy a szolgáltatott adatok alapján lehetetlen objektíven értékelni e területen a szabálytalanságok és csalások tényleges számát, mert a bejelentett szabálytalanságok és (vagy) csalások nagy száma az IMS 2009-ben történt bevezetésével is összefüggésben lehet;

40. üdvözlí a 2000–2006-os programozási időszak tekintetében visszafizettetett összegekkel kapcsolatban 2010-ben elért előrelépést, amelyek 2,9 milliárd eurót, vagyis a tévesen kifizetett források 70 %-át tették ki, szemben a 2009. évi 50 %-kal;

41. megállapítja, hogy 2010-ben Dánia, Franciaország, Málta, Hollandia, Svédország és Szlovénia nem jelentett be szabálytalanságot ezen a területen, ami kétségeket vet fel azzal kapcsolatban, hogy megfelelően alkalmazzák-e az IMS-t; aggasztónak tartja a visszafizettetés alacsony arányát Magyarországon, Csehországban és Szlovéniában (20 % körül, ill. alatt); felszólítja a Bizottságot, hogy lépjen fel, vizsgálja ki az okokat, és az EU pénzügyi érdekeinek védelméről szóló következő évi jelentésben tájékoztassa az Európai Parlamentet az elért előrelépésről;

42. hangsúlyozza, hogy – amint azt az EU pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2010. évi jelentés is alátámasztja – a leggyakrabban bejelentett szabálytalanságok kategóriáinak elemzése azt mutatja, hogy a szabálytalanságokat leggyakrabban a projektciklus végrehajtási szakaszában azonosítják, a legnagyobb pénzügyi hatás pedig a kiválasztási és a beszerzési szakaszban jelentkezik; hangsúlyozza, hogy egy átlátható, világos és rugalmas közbeszerzési rendszer, az elektronikus közbeszerzési rendszer aktívabb használata és az általános közbeszerzési elvek uniós szinten történő megállapítása lehetővé tenné a tagállami és uniós források hatékonyabb felhasználásának biztosítását; elvárja, hogy a Bizottság ténylegesen végrehajtsa a közbeszerzési rendszer reformját;

2012. május 10., csütörtök

Előcsatlakozási alapok

43. aggasztónak tartja, hogy az előcsatlakozási alapok esetében a legalacsonyabb a kiadások visszafizetésének az aránya: 2002-ben ez az arány – a 27 %-kal szemben – alig érte el a 10 %-ot; aggodalommal állapítja meg, hogy a 2006–2006-os időszakhoz kapcsolódó visszafizetési arány továbbra is alacsony (30 % körüli), különösen Bulgáriában, Törökországban, Litvániában és Lettországon, és felszólítja a Bizottságot, hogy lépjen fel annak biztosítása érdekében, hogy a kedvezményezett országok magyarázattal szolgáljanak a nagyon alacsony visszafizetési arányokkal kapcsolatban, javítsák teljesítményüket, és frissítsék a lezárt visszafizetési eljárásokra vonatkozó hiányzó információkat;

44. megállapítja, hogy – akárcsak 2009-ben – a szabálytalanságok és csalások legnagyobb számban a SAPARD alap forrásainak romániai és bulgáriai felhasználásához kötődnek; üdvözlí, hogy Bulgária nagy előrelépést ért el a nemzeti kontrollrendszerek megerősítésében, amit alátámaszt, hogy 2010-ben a szabálytalanságok és feltételezhető csalások nagy arányát nem külső, hanem belföldi vagy nemzeti ellenőrök és felügyelők fedezték fel; sajnálja, hogy Romániában a szabálytalanságok és feltételezhető csalások többségét még mindig az EU szolgálatait által végzett vagy az általuk kért ellenőrzéseket követően fedezik fel; felszólítja a Bizottságot, hogy ennek a helyzetnek a javítása érdekében működjön szorosan együtt a román hatóságokkal;

45. üdvözlí a Bizottságnak azt a célkitűzését, hogy támogatja az új kedvezményezett országokat (Törökország, Horvátország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Montenegró) az IMS bevezetésére tett erőfeszítéseikben;

OLAF

46. megismétli, hogy folytatni kell az OLAF függetlenségének, eredményességének és hatékonyságának erősítését;

47. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az ügyek OLAF általi kivizsgálása után tett ajánlások tényleges és időszerű végrehajtását;

48. úgy véli, hogy a tagállamokat kötelezni kell arra, hogy évente egyszer jelentést készítsenek az OLAF által az igazságügyi hatóságok felé továbbított esetek nyomon követéséről, beleértve az ilyen esetekben alkalmazott büntető és pénzügyi szankciókat;

Közbeszerzés, fokozott átláthatóság és a korrupció elleni küzdelem

49. felhívja a Bizottságot, a vonatkozó uniós ügynökségeket és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket és adjanak erőforrásokat annak biztosítására, hogy az uniós pénzeszközök ne képeznek korrupció tárgyát, korrupció és csalás felfedése esetére pedig fogadjanak el visszatartó erejű szankciókat, gyorsítsák fel a csalásból, adóelkerülésből és pénzmosással kapcsolatos bűncselekményekből származó javak elkobzását;

50. hangsúlyozza, hogy a „Korrupció elleni küzdelem az EU-ban” című, 2011-es bizottsági közlemény becslései szerint a korrupció évente 120 milliárd eurót nyel el, pénzügyi veszteséget okozva, megkárosítva az államháztartást és aláásva a demokratikus intézményekbe vetett bizalmat; hangsúlyozza emellett, hogy az EU korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló 2011-es parlamenti állásfoglalásban szerepel, hogy a korrupció általánosságban a közpénzekkel és az adófizetőktől származó uniós pénzeszközökkel történő visszaélést eredményez és piaci torzulást okoz, és – a nyilatkozatnak megfelelően – felhívja a Bizottságot és az érintett uniós testületeket annak biztosítására, hogy az uniós pénzeszközök ne képeznek korrupció tárgyát;

51. üdvözlí az Európai Parlament határozatát, amely a szervezett bűnözéssel, a korrupcióval és a pénzmosással foglalkozó különbizottságot hoz létre;

52. üdvözlí, hogy Málta 2011. január 20-án ratifikálta az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezményt; sajnálja, hogy az egyezményt Csehország még nem ratifikálta, és felkéri a tagállamot e helyzet mielőbbi orvoslására; felkéri egyben Észtországot is az egyezménynek az Európai Közösségek Bírósága általi, előzetes döntéshozatal révén történő értelmezéséről szóló, 1996. november 29-i jegyzőkönyv ratifikálására;

2012. május 10., csütörtök

53. emlékeztet arra, hogy a Hercule II. program a Bizottság (OLAF) által kezelt eszköz az EU pénzügyi érdekeinek védelme és a kapcsolódó bűncselekmények megelőzése terén, beleértve a cigarettacsempészetet; megállapítja, hogy a Hercule II. program félidős értékelése megerősítette annak hozzáadott értékét; véleménye szerint ezen eszköz jogutódjának – azaz a Hercule III. programnak – tovább kell javítania a tagállamok technikai felszereltségét, finanszíroznia kell a tagállami hatóságok és az OLAF vizsgálataihoz szükséges adatbázisokhoz való hozzáférést, és le kell küzdenie a cigarettacsempészetet és -hamisítást, a dohánygyártókkal fennálló, kötelező erejű megállapodásoknak megfelelően;

54. megismétli a Bizottsághoz és a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy a csalás és a korrupció megelőzése érdekében egységes beszerzési rendszereket alakítsanak ki, hajtsanak végre és azokat időszakosan értékeljék, határozzák meg és vezessék be a közbeszerzésben való részvétel egyértelmű feltételeit, és a közbeszerzési döntések meghozatalának kritériumait, valamint fogadjanak el és vezessenek be rendszereket a közbeszerzési döntések nemzeti szintű felülvizsgálatára az államháztartás átláthatóságának és elszámoltathatóságának biztosítása érdekében, továbbá fogadjanak el és hajtsanak végre kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket;

55. üdvözlí az „Egy hatékonyabb európai beszerzési piac felé” című, az uniós közbeszerzési politika korszerűsítéséről szóló bizottsági zöld könyv 2011. januári megjelentetését; megjegyzi, hogy e konzultáció értékelő jelentését 2011. június végén elfogadták, és 2011 decemberében a Bizottság elfogadta az alapvető uniós közbeszerzési szabályok (a 2004/17/EK és a 2004/18/EK irányelv) reformját célzó javaslatokat;

Nyomon követés

56. kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet, hogy a bejelentők vagy informátorok által megadott információkon túlmenően milyen más mutatókat, forrásokat vagy módszereket tud használni annak megállapítására, hogy az uniós támogatások vagy uniós bevételek mely területén nőtt a csalás szintje;

57. felszólítja a Bizottságot a tényfeltáró és független újságírás uniós alapok segítségével történő védelmére és előmozdítására, amely fontos tényező a bűnözés, csalás és korrupció elleni küzdelemben;

58. felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a bejelentőktől vagy informátoroktól származó, kivizsgált csalási esetek megfelelnek-e azoknak a területeknek, amelyekben a becslések szerint – független szempontok vagy mutatók alapján – fennáll a magas csalási szint lehetősége; ha ez nem így van, felkéri a Bizottságot a vizsgálatindítás más módszereinek értékelésére azokon a területeken, amelyekben a feltételezett csalást a „hallgatás törvénye” alapján palástolják, amely meggátolja, hogy az információk bejelentőkön vagy informátorokon keresztül kiszivároogjanak;

59. tekintettel a sok éve újra és újra ismétlődő helyzetre – vagyis arra, hogy a tagállamok nem szolgáltatnak kellő időben adatokat vagy az általuk szolgáltatott adatok nem pontosak és nem alkalmasak az összehasonlításra –, lehetetlenné téve az uniós tagállamokban a csalás valódi nagyságrendjének objektíven értékelését, és tekintettel arra, hogy az Európai Parlament, a Bizottság és az OLAF nem képes ellátni feladatát a helyzet értékelésével és további javaslatok benyújtásával kapcsolatban, hangsúlyozza, hogy ezt a helyzetet nem szabad eltúrní, és felszólítja a Bizottságot, hogy vállalja fel a teljes felelősséget a tagállamoknak jogtalanul kifizetett források visszafizettetésére, valamint a homogén, összehasonlítható adatok begyűjtésére és a jelentéstételi elvek összes tagállamra történő megszabására;

*

* *

60. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, az Európai Számvevőszéknek, az OLAF felügyelő bizottságának és az OLAF-nak.

2012. május 10., csütörtök

A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jog („Róma II.”)

P7_TA(2012)0200

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 864/2007/EK rendelet (Róma II.) módosításáról (2009/2170(INI))

(2013/C 261 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikkére, különösen (2) bekezdésének c) pontjára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 8. és 10. cikkére és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 7. és 11. cikkére,
- tekintettel az Unió közelgő csatlakozására az említett egyezményhez az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdése alapján,
- tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, különösen annak 2. cikkére és 5. cikkének (3) bekezdésére, valamint a rendelet átdolgozására irányuló javaslatra (COM(2010)0748),
- tekintettel az Európai Bíróság C-68/93. sz. Shevill-ügyben hozott 1995. március 7-i ítéletére [EBHT 1995., I-415.],
- tekintettel az Európai Bíróság C-509/09. és C-161/10. számú egyesített eDate Advertising GmbH-ügyekben hozott 2011. október 25-i ítéletére ⁽²⁾
- tekintettel Mancini főtanácsnok indítványára a 352/85. sz. Bond van Adverteerders és mások kontra Hollandia ügyben [EBHT 1988., 2085. o.], a C 260/89. sz. Elliniki Radiofonia Tileorasi (ERT-AE) ügyben hozott ítéletre [EBHT 1991., I-2925. o.], Van Gerven főtanácsnok indítványára és az ítéletre a C-159/90. sz. Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd. ügyben [EBHT 1991., I-4685. o.], valamint Jacobs főtanácsnok indítványára a C-168/91. sz. Christos Konstantinidis-ügyben [EBHT 1993, I-1191. o.],
- tekintettel a Bizottságnak a szerződésen kívüli kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló eredeti javaslatára (COM(2003)0427),
- tekintettel a szerződésen kívüli kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (Róma II-rendeletre) irányuló javaslatról szóló 2005. július 6-i álláspontjára ⁽³⁾,
- tekintettel a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (Róma II-rendelet) ⁽⁴⁾, különösen 30. cikkének (2) bekezdésére ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o.

⁽²⁾ Az EBHT-ben még nem tették közzé.

⁽³⁾ HL C 157 E., 2006.7.6., 370. o.

⁽⁴⁾ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

⁽⁵⁾ A Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig tanulmányt nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a magánélet és a személyiségi jogok megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jog terén fennálló helyzetről, figyelembe véve a sajtószabadságra és a médiában érvényesülő véleménynyilvánítási szabadságra vonatkozó szabályokat, valamint a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló 1995. október 24-i európai parlamenti és tanácsi 95/46/EK irányelvhez kapcsolódó kollíziós kérdéseket.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel a Bizottság által megrendelt, a magánélet és a személyiségi jogok megsértéséből eredő, szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jog terén a 27 tagállamban fennálló helyzetről szóló összehasonlító tanulmányra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „rágalmazási turizmus” állítólagos jelenségére ⁽²⁾,
 - tekintettel az Egyesült Királyság rágalmazásról szóló törvényére ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2010. január 28-án tartott közmeghallgatásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a Jogi Bizottság előadója által készített munkadokumentumokra és a témáról szóló számos tudományos írásra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 42. és 48. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0152/2012);
- A. mivel a Shevill-ügyben hozott ítéletét követően az Európai Bíróság az eDate Advertising-ügyben úgy vélte, hogy a 44/2001/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a személyiségi jogok valamely internetes honlap tartalma általi állítólagos megsértése esetén a személynek, aki úgy véli, hogy jogait megsértették, lehetősége van arra, hogy az okozott teljes kár megtérítése címén felelősség megállapítása iránti keresetet nyújtson be: vagy e tartalom kibocsátójának letelepedési helye szerinti tagállam bíróságához, vagy pedig azon tagállam bíróságához, ahol a sértett személy érdekeinek központja található. E személy az okozott teljes kár megtérítése címén benyújtott, felelősség megállapítása iránti kereset helyett benyújthatja keresetét bármely olyan tagállam bíróságához is, amelynek a területén az interneten közzétett tartalom hozzáférhető, vagy hozzáférhető volt. E bíróságok kizárólag a tagállamuk területén okozott kár elbírálására rendelkeznek hatáskörrel;
- B. mivel a Róma II-rendelet nem rendelkezik a magánélet és a személyiségi jogok megsértése esetén alkalmazandó jogról;
- C. mivel a megfelelő szabályozásra vonatkozó megfontolásokat befolyásolja a „rágalmazási turizmusról” folyó vita: ez a jelenség egyfajta „forum shopping”, amikor a felperes azt a joghatóságot választja ki rágalmazási perének elindításához, amely a legnagyobb valószínűséggel hoz majd számára kedvező ítéletet – ez általában felperesek számára legkedvezőbbnek tekintett Anglia vagy Wales joghatósága; mivel azonban ez a kérdés túlmutat az Egyesült Királyságon, és más joghatóságokra nézve is aggasztó;

⁽¹⁾ JLS/2007/C4/028, végleges jelentés

⁽²⁾ Lásd a 2010. február 2-án Lord Hoffmann által tartott ötödik nyilvános Dame Ann Ebsworth-emlékelőadást és Trevor C. Hartley írását: „Libel Tourism” and Conflict of Laws, ICLQ, 59., 2010. január, 25. o.

⁽³⁾ Konzultációs dokumentumként közzétételre került itt: <http://www.justice.gov.uk/consultations/docs/draft-defamation-bill-consultation.pdf>. Lásd az Egyesült Királyság parlamentje vegyes bizottságának első jelentését is: <http://www.publications.parliament.uk/pa/jt201012/jtselect/jtdefam/203/20302.htm>

⁽⁴⁾ Meghallgatás a személyiségi jogokról – különös tekintettel a rágalmazásra – a nemzetközi magánjog és különösen a Róma II-rendelet összefüggésében. A felszólalók előadásait lásd: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/events/Com.do?page=2&product=CH&language=EN&body=JURI>

⁽⁵⁾ DT\820547EN.doc és DT\836983EN.doc; külön kiemelném a 2010 júliusában a Róma II. és rágalmazás témakörben tartott online szimpózium (<http://conflictoflaws.net/2010/rome-ii-and-defamation-online-symposium>) keretében megjelent publikációkat az alábbi szerzőktől: Jan von Hein, a trieri egyetem (Németország) tanára, szakterülete a polgári jog, nemzetközi magánjog és az összehasonlító jogtudomány (tőle az előadó nagyon sok segítséget kapott a jelen dokumentumban ismertetett javaslatához), Trevor Hartley, a London School of Economics professor emeritusa, Andrew Dickinson, a British Institute of International and Comparative Law nemzetközi magánjogot oktató vendégmunkatársa és a sidney egyetem vendégtanára, Olivera Boskovic, az orléans-i egyetem tanára, Bettina Heiderhoff, a hamburgi egyetem tanára, Nerea Magallón, a baszkföldi egyetem volt tanára, jelenleg nemzetközi magánjogot oktat Santiago de Compostelában, Louis Perreau-Saussine, a nancy egyetem tanára és Angela Mills Wade, a European Publishers Council ügyvezető igazgatója. Lásd még Jan-Jaap Kuipers, „Towards a European Approach in the Cross-Border Infringement of Personality Rights”, German Law Journal, 12., 2011, 1681–1706. o., elérhető az alábbi webhelyen: <http://www.germanlawjournal.com/index.php?pageID=11&artID=1379>. Az EU-ról és az alapvető jogokról lásd Darcy S. Binder, „The European Court of Justice and the Protection of Fundamental Rights in the European Community: New Developments and Future Possibilities in Expanding Fundamental Rights Review to Member State Action”, Jean Monnet Working Paper, 4/95., elérhető az alábbi webhelyen: <http://centers.law.nyu.edu/jeanmonnet/papers/95/9504ind.html>

2012. május 10., csütörtök

- D. mivel az említett joghatóság alatt folyó pereskedés magas költségei és a lehetségesen kiszabható nagy összegű kártérítések állítólag káros hatással vannak a véleménynyilvánítás szabadságára; mivel a magas jogi költségek miatt a kiadók arra kényszerülhetnek, hogy oda települjenek, ahol megfelelő védelemre számíthatnak;
- E. mivel a jelenleg az Egyesült Királyság parlamentje előtt fekvő rágalmazási törvény nagy előrelépésnek ígérkezik a kiadókra gyakorolt, feltételezett elrettentő hatás megszüntetése felé, azonban a magas jogi költségek összetett problémáját valószínűleg nem fogja megoldani;
- F. mivel az internet fokozta a bonyodalmakat a tényleges általános hozzáférhetőség megteremtésével, amihez még a tájékoztatás állandósága, a blogok és névtelen posztok megjelenése is társult;
- G. mivel a demokratikus társadalmat a nyomtatott és elektronikus sajtó szabadsága fémjelzi;
- H. mivel rendelkezésre kell állnia a jogorvoslatnak arra az esetre, ha ezzel a szabadsággal visszaélnek, különösen, ha ez az emberek magánéletének és jó hírnevének kárára történik⁽¹⁾; mivel minden tagállamnak biztosítania kell az ilyen jogorvoslatok meglétét és azt, hogy a szóban forgó jogok megsértése esetén valóban igénybe vehetők legyenek; mivel a tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy ne fordulhasson elő, hogy a túlságosan magas perköltség miatt a gyakorlatban egy felperes nem férhet hozzá az igazságszolgáltatáshoz; mivel a bírósági eljárások költségei miatt egy-egy médium akár tönkre is mehet;
- I. mivel az egyes államok saját belátásuk szerint határozzák meg, hogy mi a megfelelő egyensúly a magánélet védelméhez az EJEE 8. cikkében biztosított és a véleménynyilvánítás szabadságához az EJEE 10. cikkében biztosított jog között;
- J. mivel mindennek ellenére, az Unió EJEE-hez való csatlakozásának következtében idővel előfordulhat, hogy az Uniónak közös mércét kell megállapítania az áruk szállításával vagy szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos határokon átnyúló ügyekre vonatkozóan, a Mancini főtanácsnok által Bond van Adverte-
rers-ügyben várt „dialektikus fejlődés” eredményeképpen, tekintettel az Elliniki Radiofonia Tileorasi és a Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd ügyekben hozott ítéletre és Jacob főtanácsnok Christos Konstantinidis-ügyben tett indítványára is; sőt, Van Gerven főtanácsnoknak a Society for the Protection of Unborn Children Ireland Ltd ügyben⁽²⁾ tett indítványa szerint „egy nemzeti jogszabály, amelynek annak érdekében, hogy bizonyítsa, összeegyeztethető az [uniós] jogszabályokkal, olyan jogi fogalmakra kell támaszkodnia, mint a közérdeken alapuló kényszerítő követelmények, ... az [uniós] jog hatálya alá tartozik azon az alapon, hogy noha a tagállamok rendelkeznek némi mérlegelési jogkörrel a közérdek fogalmának meghatározásában, az említett fogalom alkalmazási köre az uniós jog hatálya alá tartozó intézkedések esetében mindazonáltal uniós ellenőrzés alá esik, és a fogalmat egységes módon kell indokolni és elhatárolni az egész [Unióban] az uniós jog értelmében, így figyelembe véve az általános elveket az alapvető jogok és szabadságok tekintetében”;
- K. mivel mindennek ellenére nem lenne helyénvaló az alkalmazandó jog meghatározására olyan nemzetközi magánjogi jogszabályokat elfogadni, amelyek egyik vagy másik irányba torzulnak, hogy az egyik jogot a másik rovására védjék, vagy céljuk egy bizonyos tagállam jogszabályai hatályának szűkítése, különösen mivel a Róma II-rendelet 26. cikkében szerepel a közrendre vonatkozó záradék; mivel ezért különösen fontos a közrend ellenőrzésének fenntartása a Brüsszel I-rendeletben;
- L. mivel a válaszadás jogára alkalmazni kell a legszorosabb kapcsolat kritériumát, mivel az ilyen jóvátételt gyorsan kell megítélni, és természetéből adódóan átmeneti jellegű; mivel a mellékletben rögzített típusú rendelkezésnek biztosítania kell a felek önállóságát, valamint a lehetőséget a lex fori alkalmazásának választására, amikor a felperes úgy dönt, hogy a médium bíróságánál indít keresetet kártérítésért egynél több tagállam területén elszenvedett kár miatt;

⁽¹⁾ Manapság úgy tekintik, hogy a magánélet részeként a jó hírnév védelméről az EJEE rendelkezik (lásd az 11366/85. számú N. kontra Svédország ügyet).

⁽²⁾ 31. pont

2012. május 10., csütörtök

- M. mivel úgy véljük továbbá, hogy az olyan közjavak előmozdítása érdekében, mint a pereskedés csökkentése, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés elősegítése, a belső piac megfelelő működésének biztosítása, valamint a véleménynyilvánítás szabadsága és a magánélethez való jog közötti megfelelő egyensúly biztosítása, a Bizottságnak széles körű konzultációt kellene folytatnia az érdekelt felekkel, többek között újságírókkal, a médiával és szakosodott jogászokkal és bírakkal abból a célból, hogy javaslatot tegyen a határokon átnyúló, a magánélet és a személyiségi jogok megsértéséből, többek között rágalmazásból származó viták alternatív vitarendezés útján való, önkéntes rendezését szolgáló központ létrehozására; mivel ez sokkal progresszívebb és 21. századi szemlélete lenne az ilyen jellegű viták rendezésének, és segítené az előrelépést a modernebb, a közvetítést előnyben részesítő igazságszolgáltatási kultúra felé;
- N. mivel a tagállamok ösztönözhetnék és előmozdíthatnák a jövőbeli alternatív vitarendezési központ használatát azáltal is, hogy engedélyezik a központ igénybe nem vételének figyelembevételét a költségviselés megállapításakor;
- O. mivel a központ végső soron lehetne önfinanszírozó;
1. felkéri a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján nyújtson be javaslatot a Róma II-rendelet kiegészítésére olyan rendelkezéssel, amely irányadó a magánélet és a személyiségi jogok – többek között a jó hírnév – megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogra, a mellékletben található részletes ajánlások alapján;
 2. felkéri továbbá a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 81. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján nyújtson be a határokon átnyúló, a magánélet és a személyiségi jogok megsértéséből, többek között rágalmazásból származó viták alternatív vitarendezés útján való, önkéntes rendezését szolgáló központ létrehozására vonatkozó javaslatot;
 3. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a szubszidiaritás elvét;
 4. véleménye szerint a kért javaslat nem jár pénzügyi következményekkel;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a mellékletben található részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ**A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK**

Az Európai Parlament úgy véli, hogy a következő (32a) preambulumbekezdéssel és 5a. cikkel ki kell egészíteni a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (Róma II-rendelet):

(32a) preambulumbekezés

E rendelet nem akadályozza a tagállamokat a sajtószabadságra és a médiában történő véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó alkotmányos rendelkezéseik alkalmazásában. Különösen, az e rendelet által kijelölt jog olyan rendelkezésének alkalmazása, amely jelentős mértékben korlátozza az említett alkotmányos rendelkezések hatályát, az ügy körülményei és az eljáró bíróság tagállamának jogrendje fényében a fórum közrendjével ellentétesnek tekinthető.

5a. cikk**A magánélet és a személyiségi jogok**

1. A magánélet védelméhez fűződő jog vagy a személyhez fűződő jogok megsértéséből, többek között rágalmazásból eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyra annak az országnak a jogát kell alkalmazni, ahol a veszteség vagy kár leglényegesebb eleme vagy elemei megvalósulnak, vagy valószínűleg megvalósulnak.
2. Abban az esetben azonban, ha az alperes ésszerűen nem láthatta előre tettének lényeges következményeit az 1. bekezdésben megjelölt országban, az alkalmazandó jog annak az országnak a joga, ahol az említett személy szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik.

2012. május 10., csütörtök

3. Ha a jogsértés nyomtatott anyag közzétételéből vagy műsorszórásból ered, azon országnak, ahol a kár leglényegesebb eleme vagy elemei megvalósulnak, vagy valószínűleg megvalósulnak, azt az országot kell tekinteni, amelyre a közzététel vagy a műsorszolgáltatás főként irányul, illetve – ha ez nem nyilvánvaló – azt az országot, ahol a szerkesztői ellenőrzést gyakorolják, és ezen ország jogát kell alkalmazni. Azt az országot, amelyre a közzététel vagy a műsorszórás irányul, különösen olyan tényezők alapján kell meghatározni, mint a közzététel vagy közvetítés nyelve, az értékesítés volumene vagy a közönség mérete egy adott országban a teljes értékesítési volumen, illetve teljes közönségmért arányában, illetve e tényezők kombinációja alapján.

4. A válaszadás jogára vagy egyenértékű intézkedésekre, illetve egy kiadóval vagy műsorszolgáltatóval szemben valamely kiadvány vagy műsor tartalmával, illetve a magánélet és a személyiségi jogok személyes adatok kezeléséből fakadó megsértésével kapcsolatban elrendelt megelőző intézkedésre vagy a jogsértés megszüntetésére való kötelezésre alkalmazandó jog annak az országnak a joga, amelyben a műsorszolgáltató vagy a kiadó szokásos tartózkodási helyét rendelkezik.

Az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után

P7_TA(2012)0201

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a „Kereskedelem a változásért: az EU dél-mediterrán országokra vonatkozó kereskedelmi és befektetési stratégiája az arab tavasz forradalmi után” témáról (2011/2113(INI))

(2013/C 261 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az 1995. november 28-i barcelonai nyilatkozatra, amely partnerséget hozott létre az Európai Unió és a dél-mediterrán országok között, továbbá az e konferencián elfogadott munkaprogramra,
- tekintettel a megújult barcelonai folyamatról szóló, 2005. október 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és „Az euro-mediterrán gazdasági és kereskedelmi partnerségről, a nyolcadik euromediterrán kereskedelmi miniszteri konferenciát megelőzően” című, 2009. november 25-i állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Bizottság és a főképviselő 2011. március 8-i közös közleményére az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának „Partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel” témáról, COM(2011)0200),
- tekintettel az Európai Bizottság és a főképviselő 2011. május 25-i közös közleményére az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” témáról, COM(2011)0303,
- tekintettel az Európai Bizottság 2011. május 24-i közleményére az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának „A dél-mediterrán országokkal a migráció, a mobilitás és a biztonság érdekében folytatandó párbeszéd” témáról, COM(2011)0292),
- tekintettel „a 2010-ig tartó időszakra és azon túlra vonatkozó euromediterrán kereskedelmi ütemterv”-re, az Unió a Mediterrán Térségért 8. kereskedelmi miniszteri találkozásán, 2009-ben elfogadott formában,
- tekintettel a barcelonai folyamat beindítása óta tartott euromediterrán miniszteri konferenciák és szakminiszteri konferenciák következtetéseire, különösképpen az Unió a Mediterrán Térségért tartott 9. és 10. kereskedelmi miniszteri konferenciájának 2010. november 11-i következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 272 E., 2006.11.9., 570. o.

⁽²⁾ HL C 285 E., 2010.10.21., 35. o.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel az egyrészről az EK és tagállamai, másrészről Tunézia ⁽¹⁾, Izrael ⁽²⁾, Marokkó ⁽³⁾, Jordánia ⁽⁴⁾, Egyiptom ⁽⁵⁾, Libanon ⁽⁶⁾, illetve Algéria ⁽⁷⁾ közötti euro-mediterrán társulási megállapodásokra, valamint az EK és a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) (a Palesztin Nemzeti Hatóság képviseletében) ⁽⁸⁾ közötti kereskedelemről és együttműködésről szóló euromediterrán ideiglenes társulási megállapodásra,
- tekintettel a vámunió végső szakaszának megvalósításáról szóló, 1995. december 22-i 1/95. sz. EK–Törökország társulási tanácsi határozatra (96/142/EK) ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Jordánia, Egyiptom, Tunézia és Marokkó által 2004. február 25-én aláírt szabadkereskedelmi megállapodásra (az úgynevezett agadiri megállapodás),
- tekintettel az euro-mediterrán szabadkereskedelmi övezet fenntarthatóságáról a manchesteri egyetem fejlesztéspolitikai és irányítási intézete által készített hatástanulmányra,
- tekintettel a 2007–2013-as regionális stratégiai dokumentumra és az euro-mediterrán partnerség regionális indikatív programjára (2007–2013), illetve az azokban foglalt célkitűzésekre ⁽¹⁰⁾, valamint az Európai Unió általános költségvetésének 19.080101. tételéből finanszírozandó, a földközi-tengeri régiót célzó 2011. évi cselekvési program második részére vonatkozó 2011. július 29-i bizottsági végrehajtási határozatra ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Euromediterrán Beruházási és Partnerségi Pénzügyi Eszközzel (FEMIP) kapcsolatos munkára, különösen a 2011. július 12-én Brüsszelben megtartott miniszteri találkozóra és a FEMIP 2011. augusztus 8-án közzétett 2010-es éves jelentésére,
- tekintettel az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank kormányzótanácsának a pénzeszközök dél- és kelet-mediterrán országokban való felhasználására vonatkozó, 2011. október 5-i határozatára,
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlés munkájára,
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért munkájára,
- tekintettel a Tanács 2011. december 14-i határozatára, melyben elfogadja az Egyiptommal, Jordániával, Marokkóval és Tunéziával kötendő mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásra vonatkozó tárgyalási irányelveket,
- tekintettel a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról szóló, 2011. április 6-i állásfoglalására ⁽¹²⁾, az európai szomszédságpolitika déli dimenziójának felülvizsgálatáról szóló, 2011. április 7-i állásfoglalására ⁽¹³⁾ és az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatáról szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,
- tekintettel az Európai Parlament által az arab tavasz kapcsán a vallásgyakorlás, a hit és a lelkiismeret szabadságáról mint a demokratikus és gazdasági fejlődéshez lényeges alapvető és egyetemes értékekről elfogadott összes állásfoglalásra,

⁽¹⁾ HL L 97., 1998.3.30., 2. o.

⁽²⁾ HL L 147., 2000.6.21., 3. o.

⁽³⁾ HL L 70., 2000.3.18., 2. o.

⁽⁴⁾ HL L 129., 2002.5.15., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 304., 2004.9.30., 39. o.

⁽⁶⁾ HL L 143., 2006.5.30., 2. o.

⁽⁷⁾ HL L 265., 2005.10.10., 2. o.

⁽⁸⁾ HL L 187., 1997.7.16., 3. o.

⁽⁹⁾ HL L 35., 1996.2.13., 1. o.

⁽¹⁰⁾ C(2007)0672.

⁽¹¹⁾ C(2011)5381.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0141.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0154.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0576.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A7-0104/2012),
- A. mivel a berlini fal leomlása óta az arab tavasz tekinthető a legjelentősebb politikai átalakulásnak az európai szomszédságban, és lehetőséget nyújtott az EU számára, hogy kereskedelempolitikai és külpolitikai érdekeit összehangolja az emberi jogok, a demokrácia és a szabad társadalom alapvető értékeivel; mivel az Európai Unióról szóló szerződés 8. cikkével összhangban az Uniónak különleges kapcsolatot kell kialakítania szomszédjaival, azzal a céllal, hogy létrehozza a jólét és a jószomszédi viszonyok uniós értékeken alapuló térségét, amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés viszony jellemez, ami az egyetlen kulcsa Európa állandó stabilitásának, biztonságának, gazdasági fejlődésének és előrehaladásának;
- B. mivel az EU kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a kereskedelem- és a beruházás-politika terén, amely lehetővé teszi az Unió számára, hogy hatékonyan reagáljon a zavargásokra és hozzájáruljon a dél-mediterrán országok gazdasági és társadalmi fejlődéséhez;
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés a nemzetközi kereskedelmet az EU külső fellépéseit alkotó három terület egyikeként határozza meg, és megköveteli, hogy az koherens legyen a többi politikai területtel, vagyis a külügyekkel és a nemzetközi fejlesztéssel; mivel a kereskedelem mindig is a szomszédságpolitika egyik erős pillére volt, amit a Bizottság „Az átalakuló szomszédság új megközelítése” és a „Partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel” című közleményében kihangsúlyozott;
- D. mivel a dél-mediterrán országok civil társadalmi körében olyan vélekedés alakult ki, miszerint az EU-nak kezdeményezőbbnek kellene lennie e térség politikai és gazdasági átalakulásának elősegítésében;
- E. mivel az arab tavaszt követő gazdasági és politikai újjáépítést nem felügyelik olyan regionális intézmények, amelyek szerepe hasonló lenne az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Közép- és Kelet-Európában és Közép-Ázsiában betöltött szerepéhez;
- F. mivel nincs kifejezett euro-mediterrán pénzügyi intézmény, miközben az EBRD által a korábbi években a közép- és kelet-európai átmenet alatt szerzett tapasztalat lehetővé tenné, hogy pozitív szerepet játszon a dél-mediterrán országokban; sajnálattal jegyzi meg azonban, hogy számos uniós tagállam még nem ratifikálta az EBRD-megállapodás módosításait, amelyek segítenek az EBRD-nek, hogy teljes mértékben működőképes legyen a mediterrán térségben;
- G. mivel a dél-mediterrán országok gazdaságait mindeddig nem demokratikus vezetők irányították, mégpedig kevesek hasznára, gyakran figyelmen kívül hagyva a legkiszolgáltatottabbak szükségleteit; mivel számos diktatort eltávolítottak, és ez új lehetőségeket nyújt a régió gazdaságainak megnyitására és a valódi piacgazdaság megteremtésére;
- H. mivel az EU már vámunióra lépett Törökországgal és szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött a dél-mediterrán országokkal, kivéve Szíriát, amely nem írta alá a tárgyalások végeredményeképpen meghatározott csomagot, és Líbiát, amellyel 2011 februárjában, a polgárháború kitörése után megszakadtak a tárgyalások;
- I. mivel a kereskedelmi tárgyalások megkezdésének nem előfeltétele, hogy az országok a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjai legyenek, amint azt a Libanonnal és Algériával kötött társulási megállapodások kereskedelmi rendelkezései, a palesztin területekkel kötött ideiglenes megállapodás, a Líbiával folytatott, félbeszakadt tárgyalások és a Szíriával létesített, nem ratifikált megállapodás bizonyítják;
- J. mivel a Barcelonai Nyilatkozatból következő legambiciózusabb gazdasági projekt, az euro-mediterrán szabadkereskedelmi övezet a régióban kialakult konfliktusok és az intraregionális (Dél-Dél) szerepvállalás hiánya miatt nem valósult meg a 2010-es határidőre;

2012. május 10., csütörtök

- K. mivel a 2008-as gazdasági válság közvetlenül érintette a dél-mediterrán országok gazdaságainak hajtóerejét biztosító fő ágazatokat, és mivel az arab tavasz során Tunéziában, Egyiptomban, Szíriában és Líbiában lezajlott források tovább fokozták ezen országok gazdasági hanyatlását; mivel az arab tavasz a különböző dél-mediterrán országokban más-más módon ment végbe, lévén, hogy bizonyos országokban még a régi rendszer uralkodik, míg más országok folyamatos társadalmi feszültséget élnek meg, ami tovább gyengíti gazdaságaikat;
- L. mivel az arab tavasz felfedte a régió kereskedelmi és fiskális rendszereinek szerkezeti és rendszerszintű gyengeségeit, különösen az árupiacok hirtelen áremelkedéseinek való kiszolgáltatottságot, és mivel a mediterrán térségre vonatkozó minden kereskedelmi stratégia feladata e hiányosságok orvoslása, az élelmezésbiztonság erősítése, valamint az élelmiszerárakkal folytatott pénzügyi spekuláció megszüntetése, amennyiben szeretné megvalósítani a polgárok törekvéseit;
- M. mivel a tartós munkanélküliség – különösen a fiatalok körében – és a kereskedelem nem diverzifikált jellege komoly gondot jelent; mivel a hosszú távú strukturális munkanélküliség és az informális munka – különösen a gyermekmunka – a legtöbb dél-mediterrán országban továbbra is magas, és azon országokban, amelyekben az arab tavasz folyamán súlyos társadalmi feszültségek voltak, tovább romlott; mivel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) becslése szerint a következő évtizedben mintegy 25 millió új munkahely létrehozására van szükség a régióban, hogy fennmaradjon a jelenlegi foglalkoztatási szint;
- N. mivel a fiatalkorúak (10–19 évesek) a lakosság 20 %-át teszik ki, és a 15–24 évesek között a munkanélküliség aránya 25–30 % körüli, ugyanakkor a nők munkaerő-piaci részvétele továbbra is nagyon alacsony; mivel a munkanélküliség különösen magas az egyetemi végzettségűek között, ami a szakemberek külföldre távozásához és humán erőforrás-vesztéshez vezet;
- O. mivel az Európai Uniónak elemi érdeke, hogy a gazdasági együttműködés terén ambiciózusnak mutakozzon, valamint hogy a demokratikus átmenet támogatásán és az emberi jogok védelmén alapuló, kölcsönösen előnyös, felelős és rugalmas stratégiát alkalmazzon;

Általános megfontolások

1. hisz abban, hogy az arab tavasz a népek szabadságvágya, valamint a demokratikus jogok és az életszínvonal javítására való törekvése által vezérelt páratlan történelmi esemény; kifejezi az azok halála miatt érzett mély fájdalomát, akik életüket a korrupció diktatúrák megdöntésére irányuló harcban veszítették el;
2. tudatában van annak, hogy ennyi áldozathozatal után a dél-mediterrán országok társadalmi nagy várakozással néznek a mindenki hasznát szolgáló demokratikus reformokat és a valódi gazdasági fejlődést célzó sokkal jelentősebb és igazságosabb uniós támogatások elébe;
3. megjegyzi, hogy az arab tavasz forradalmainak haszna még nem szilárdult meg, és hogy az EU-nak gyorsan kell cselekednie a „Kereskedelem a változásért” menetrend végrehajtása érdekében, mivel – az azonnali gazdasági előnyök mellett – a kereskedelem eredményes eszköz a demokrácia megszilárdításához és a stabilitás előmozdításához, mivel segítséget nyújt a korrupció megelőzésében, elősegíti a javak igazságosabb elosztását, és kibontakoztatja a népesség jogait; bátorítja az átmeneti hatóságokat, hogy valósítsák meg az igazi demokráciára való békés áttérést; sürgeti a nemzeti hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben az emberek békés tüntetéshez való jogát, és tartózkodjanak mindennemű erőszakos megtorlástól;
4. ezzel kapcsolatban örömeinek ad hangot, hogy létrejött az EU–Tunézia munkacsoport, az első ilyen, amelyet egy dél-mediterrán országgal hoztak létre az ország átalakulásához nyújtott európai és nemzetközi támogatás jobb összehangolása céljából; üdvözlí azt, hogy a Parlament is részt vehetett az első találkozáson; kéri a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt/a Bizottság alelnökét, hogy a továbbiakban is vonja be a Parlamentet ebbe a kezdeményezésbe és a későbbiekbe is; üdvözlí, hogy a Parlamentben létrejött a dél-mediterrán térséggel foglalkozó csoport, hogy nyomon kövesse a mediterrán országokban bekövetkezett válságra adott uniós válaszokat;

2012. május 10., csütörtök

5. üdvözlí a Tunéziában nemrégiben lezajlott, tisztességes és átlátható választásokat, amelyek – gazdasági, jogi és szociális reformok kíséretében – jó példát mutatnak a térség többi országa számára; hangsúlyozza a szabad és tisztességes választások jelentőségét abban, hogy demokratikus és pluralista intézmények létrehozása révén biztosítani lehessen ezen országok egységét, lefektetve ezáltal a fokozott stabilitás és a korszerűsített társadalmi-gazdasági struktúrák alapjait, amelyek maguk is előfeltételei a nemzetközi befektetők vonzásának és a fenntartható növekedés elindításának; hangsúlyozza, hogy az említett országokban a demokratikus változások mellett a gazdaság és a társadalom szerkezetének megnyitására és korszerűsítésére irányuló gazdasági, jogi és szociális reformoknak kell megvalósulniuk;

6. úgy véli, hogy az észak-afrikai és közel-keleti országok külső államadóssága „gyűlöletes adósság”, figyelembe véve, hogy az adósságot diktatórikus rezsimok halmozták fel, főként a politikai és gazdasági elit személyes meggazdagodásán és fegyvervásárláson keresztül, amelyet gyakran saját lakosságuk elnyomására használtak; kéri ezért az ilyen típusú, elsősorban a fegyverkezés miatt felhalmozott adósságok elengedését;

7. elítéli, hogy európai vállalatok szerepet játszanak a fegyverek és kettős felhasználású termékek elnyomó rezsimok számára történő exportálásában és abban, hogy eleget tettek a diktatórikus rendszerek által megszervezett technológiai szakadásnak; felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen iránymutatásokat az uniós vállalatok számára, hogy ilyen helyzetekben az EU alapelveivel összhangban járjanak el;

8. hangsúlyozza, hogy az EU kizárólagos hatáskörébe tartozó kereskedelem- és beruházás-politikának innovatív és konkrét eszközökkel kell biztosítania a régió demokráciáját, jólétét, stabilitását és békéjét szolgáló uniós külpolitikai célok elérését;

9. elismeri, hogy az EU-nak a dél-mediterrán országokkal kapcsolatban koordinált politikát kell életbe léptetnie, azonban óvatosságra int az arab tavasszal kapcsolatos egységes megközelítéssel szemben, hiszen a dél-mediterrán országoknak ugyan számos hasonló jellemzőjük van, azonban az elnyomó kormányok különböző formáit tapasztalták meg, gazdasági fejlettségi szintjük eltérő, és egymásról eltérő társadalmi és demográfiai kihívásokkal szembesülnek;

10. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament egyik fő szerepe a politikai párbeszéd, a kölcsönös megértés és bizalom erősítése Európa és a harmadik országok között, ideértve a dél-mediterrán országokat is, ahol az Európai Parlamentnek a demokratikus reformok, a kiteljesedett szabadságjogok és a jogállamiság elterjesztésére és előmozdítására kell összpontosítania; hangsúlyozza, hogy ezek a közvetlen kapcsolatokon alapuló fontos feladatok módot adhatnak az elkövetkező kritériumok értékelésére (az események és az elért előrelépések fényében) és a társulási megállapodások szükséges kiigazítására, különösen a kereskedelem, a beruházások, illetve a pénzügyek terén;

11. tudatában van annak, hogy az elmúlt tíz évben az EU ösztönözte a legtöbb dél-mediterrán ország uralkodóival a szabadkereskedelmi megállapodások mélyrehatóbb és átfogóbb megközelítését, annak ellenére, hogy hiányzott a tárgyalópartnerek demokratikus legitimitása; hangsúlyozza a demokratikus folyamatok stabilizálásának halaszthatatlan ügyének jelentőségét az új szociális és politikai intézmények kiépítésében, amelyek azután legitim és tájékozott partnerekként léphetnek fel a kereskedelmi megállapodásokra irányuló tárgyalásokon;

12. rámutat, hogy az EU a világ legnagyobb fogyasztói piaca, amelyre a partnerországok csak akkor léphetnek be, ha komolyan elkötelezettek a piacok kétoldalú megnyitása iránt, ha a gazdasági reformok előnyeiből teljes lakosságuk részesül, köztük a legkiszolgáltatottabbak is, és ha megfelelő politikai, társadalmi és környezetvédelmi kötelezettségvállalásokat tesznek és azokat teljesítik;

13. jelzi, hogy számos dél-mediterrán ország hatalmas gazdasági potenciállal rendelkezik, néhányan pedig nagy mennyiségű vagyont és természeti erőforrást birtokolnak, amely – ha helyesen gazdálkodnak velük – lehetőséget kínál a gazdasági növekedésre és fejlődésre a földközi-tengeri térség mindkét oldala számára; úgy véli, hogy ezért be kell vezetni a megfelelő társadalmi, környezeti és növény-egészségügyi normák biztosításához szükséges intézkedéseket és mechanizmusokat;

14. üdvözlí a Bizottság által előirányzott, az erőteljesebb feltételelességen alapuló, testre szabott alulról felfelé építkező megközelítést és a „többért többet” elvet, amely biztosítja az EU egyes szomszédos országainak nyújtott célzottabb támogatást, és garantálja, hogy a finanszírozás összeegyeztethető legyen a politikai törekvéssel; úgy gondolja, hogy a demokratikus reformok és az egyéni szabadságok terén elért vívmányoknak a gazdaságon és kereskedelmen belüli hasonló folyamatban és ezzel párhuzamosan az üzleti vállalkozások létrehozására és igazgatására vonatkozó szabadságjogokban kell tükröződniük, hogy fel lehessen számolni az oligarchiákat, amelyek a dél-mediterrán országokban hagyományosan vezető szerepet töltenek be;

2012. május 10., csütörtök

Mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások (DCFTA) és egyéb kereskedelmi eszközök

15. megjegyzi, hogy az EU a társulási megállapodások keretében már számos dél-mediterrán országgal kötött erős preferenciális kereskedelmi megállapodásokat; hangsúlyozza azonban, hogy e folyamatok egyike sem teljesült maradéktalanul, és kifejezi meggyőződését, hogy – mindenekelőtt a szabályozás terén – még komoly lehetőségek vannak a gazdasági kapcsolatok elmélyítésére, aminek célja hosszú távon az országok integrálása az EU belső piacába;

16. üdvözlí ezért, hogy a Tanács határozatot hozott az Egyiptommal, Jordániával, Marokkóval és Tunéziával folytatandó DCFTA-tárgyalások megnyitására szóló megbízások engedélyezéséről, mely tárgyalásokra akkor kerül sor, mihelyt a szükséges előkészítő folyamatok befejeződnek; úgy véli, hogy a hatáskör meghatározására irányuló következő lépéseknek a keleti partnerekkel végrehajtott előkészítő szakaszok tapasztalatain kell alapulniuk, és elismeri ugyanakkor annak a politikai jelentőségét, hogy a tárgyalások megkezdésére kész partnerek esetében nem kell számolni szükségtelen késedelmekkel; elengedhetetlennek tartja, hogy minden társadalmi erőt, különösen a nem kormányzati szervezeteket és a szakszervezeteket már a kezdetektől bevonják a kereskedelmi tárgyalásokba, és konzultáljanak velük;

17. aggodalommal tölti el, hogy az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) még nem tette közzé a „többet többért” kritériumok részleteit, amelyek a kereskedelmi hatókör kijelölésével együtt meghatározzák majd, hogy egy adott ország jogosult-e és készen áll-e a DCFTA-ra; kéri ezért az EKSZ-t, hogy állapítsa meg e kritériumokat, hogy a folyamat átlátható legyen, és a partnerországok előre tudják, hol van szükség kiigazításokra; hangsúlyozza, hogy a demokratikus intézmények és az alapvető jogok tiszteletben tartása, beleértve a véleménynyilvánítás szabadságát, az egyesülés szabadságát és a vallási kisebbségek védelmét, továbbá a nemzetközi munkajog, az ILO-egyezmények és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény tiszteletben tartása, valamint a halálbüntetés eltörlésére irányuló kezdeményezések e folyamat központi elemei kell hogy legyenek, és úgy véli, hogy az EKSZ-nek az előkészítő szakasz során és a tárgyalások alatt érzékenyen kell reagálnia a partnerországokban e téren tapasztalt jelentős javulásra vagy rosszabbodásra; hangsúlyozza, hogy a hatáskör meghatározásokor figyelembe kell venni a gazdasági nyitottság megfelelő szintjét és azt a mutatót, amely azt jelzi, hogy miként részesül a társadalom valamennyi rétege a kereskedelem és a közvetlen külföldi befektetések (kkb) nyújtotta előnyökből;

18. emlékeztet arra, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások nem önmagukért való célok, és hogy az egyes országok javát kell szolgálniuk; úgy véli, hogy a kereskedelmi rendelkezéseket jobb ellenőrzéssel és végrehajtott rendelkezésekkel kísért, szilárd emberi jogi záradékokkal, valamint egy a fenntartható fejlődésről szóló fejezettel kell kiegészíteni, amely a vállalati társadalmi felelősségvállalásra (CSR) vonatkozó, a folyamatért vállalt közös felelősséget erősítő rendelkezéseket is tartalmaz;

19. üdvözlí a kereskedelmet a határokon túl gátló akadályokra és az uniós vívmányokkal való összehangra fordított figyelmet, azonban megjegyzi, hogy egyes országok esetén még van lehetőség a vámtarifák csökkentésére irányuló tárgyalásokra; kiemeli, hogy ahhoz, hogy a DCFTA-k valódi értéket jelentsenek a dél-mediterrán országok számára, az EU-nak késznek kell állnia arra, hogy egyes érzékeny területeken, így a mezőgazdaságban és a 4. módzat szerinti szolgáltatások terén további erőfeszítéseket tegyen; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy az EU a mezőgazdaság tekintetében jelenleg jelentős kereskedelmi többlettel rendelkezik ezen országokkal szemben;

20. felkéri a Bizottságot, hogy kifejezetten támogassa és mozdítsa elő a tisztességes kereskedelemre és a biogazdálkodásra irányuló kezdeményezéseket, különösen támogatva a kisgazdaságok gazdálkodóit, termelőit és szövetkezeteit, így integrálva a fenntartható gazdasági gyakorlatokat és a vidékfejlesztést, ezzel egyidejűleg fejlesztve az ellátási láncot az európai fogyasztók számára a termékek minőségének és nyomon követhetőségének, valamint a szociális és környezeti hitelesítésnek a biztosítása érdekében;

21. rámutat arra, hogy a Földközi-tenger déli partján fekvő országokban a gazdaságilag aktív népesség több mint egyharmadát foglalkoztató mezőgazdaság, valamint a vidékfejlesztés fontos szerepet töltenek be a stabilizációs folyamatban, ugyanis – különösen olyankor, amikor a világpiacra erőteljesebb ingadozások jellemzők – hozzájárulnak az élelmiszerbiztonság megteremtéséhez, az igazságosabb jövedelemtermeléshez és -elosztáshoz, a munkahelyteremtéshez, valamint a nők és a kistermelők gazdaságba történő integrálásához;

22. üdvözlí ezért, hogy a Bizottság a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés támogatására létrehozott európai szomszédsági eszköz programjának segítségével támogatni kívánja a vidékfejlesztést, amely a mezőgazdasági termelés uniós minőségi és élelmiszer-biztonsági előírásokhoz igazodó korszerűsítésének megkönnyítése érdekében magában foglalná a beruházásösztönzést és az igazgatási kapacitások EU-ban bevált vidékfejlesztési gyakorlatok alapján történő fejlesztését;

2012. május 10., csütörtök

23. szintén üdvözlí a Bizottság 2011. május 25-i közös közleményében (COM(2011)0303) rögzített, kísérleti jellegű mezőgazdasági, vidék- és regionális fejlesztési programok finanszírozására vonatkozó kötelezettségvállalását, melyben az Unió e területeken gyűjtött átfogó tapasztalataira épít, illetve a lehető legnagyobb mértékben kihasználja a FAO-val, a Világbankkal és lehetőség szerint az EBB-vel való szoros együttműködést;

24. felkéri az Uniót, hogy a szegénység, vagyis a vidék állandó problémája elleni küzdelem részeként és a stabilizációs folyamat erősítése érdekében támogassa a régióban az egészséges mezőgazdasági termelés előmozdítását és a vidékfejlesztést; hangsúlyozza, hogy a technológiai fejlesztéseken túl e célból fontosak az intézményi és infrastrukturális fejlesztések is (pl. az öntözés, a kezelés, a tárolás, a csomagolás, a szállítás, a forgalmazási rendszerek és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében), valamint meghatározóak az oktatási és a képzési programok, különösen a nők esetében, valamint azokban az esetekben, amikor a termelők szervezettsége alacsony fokú és a civil társadalom erőtlén, amely tényezők lassítják a hatékony agrár-élelmiszeripari rendszer kifejlesztését; hangsúlyozza az ismeretek terjesztését biztosító szolgáltatások szerepének jelentőségét az ismeretek átadásában; hangsúlyozza, hogy a globális környezeti és éghajlatváltozással kapcsolatos aggodalmak miatt a támogatásokat a természeti erőforrások és az energia fenntartható felhasználási módjainak elősegítésére, és az egységesebb termelési módszerek előmozdítására kellene használni; hangsúlyozza, hogy a piaci ingadozásokkal és környezeti válságokkal szembeni ellenálló képesség növelése érdekében ösztönözni kell a termelés diverzifikációját, tekintettel az élelmiszerek iránti világszerte növekvő keresletre;

25. kéri továbbá, hogy – a szociális és környezeti dömping az érintett, valamint az uniós országok közötti elkerülése érdekében – a Bizottság által javasolt intézkedések az előcsatlakozási folyamat során és az Európai Unió szomszédos országaival való kapcsolatokban már alkalmazott eljárás mintájára tegyék lehetővé innovatív megközelítési módok fokozott bevezetését annak érdekében, hogy előmozdítsák a helyi kompetenciákat, valamint hogy a bevált gyakorlatoknak az egyes országok közötti és az EU-val való cseréje keretében a termelői szervezetek alapításához és a helyi és regionális piacok fejlesztéséhez szükséges oktatást hajtsanak végre;

26. felhívja a figyelmet arra, hogy az észak-afrikai és a Szaharától délre fekvő országok közötti nagyobb mértékű integráció fontos szerepet tölthetne be, és hangsúlyozza a globális szintű intézkedések szükségességét annak érdekében, hogy elkerüljük az élelmiszerválságok és szélsőséges időjárási jelenségek esetén gyakran előforduló egyoldalú intézkedéseket;

27. aláhúzza, hogy a kkb különösen fontos a dél-mediterrán országok fejlődése szempontjából, mivel a beruházások vagy nem elégségesek, vagy túlnyomórészt a nyersanyag-kitermelő iparba irányulnak; kéri a Bizottságot, hogy a DCFTA-kat és a régióban végrehajtott befektetéseket oly módon hangolja össze, hogy azok elősegítsék a gazdaság diverzifikálását;

28. megjegyzi mindemellett, hogy a társulási megállapodások keretében az ágazati egyezségek megkötésére irányuló tárgyalási kísérletek nem bizonyultak sikeresnek; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a dél-mediterrán országokat, hogy bocsátkozzanak tárgyalásokba a befektetésekről és az úgynevezett „szingapúri kérdésekről”, így például a DCFTA-k keretében megvalósuló szolgáltatásokról; úgy véli, hogy a Bizottságnak szükség esetén aszimmetrikus végrehajtást kell alkalmaznia, és az érintett országok érzékeny ágazatai esetében rugalmasnak kell lennie;

29. kiemeli, hogy a kereskedelmi nyitást fontos a partnerországoknak és üzleti vállalkozásaiknak nyújtott jelentősebb technikai támogatással kiegészíteni, hogy képesek legyenek a kínált lehetőségeket maximálisan kihasználni; elismeri, hogy az EU ma is nyújt ilyen segítséget, de úgy véli, hogy ezeknek a programoknak még inkább a kkv-kat kell célozniuk, akár kereskedelemösztönző támogatásokká bővítve azokat;

30. kéri a Bizottságot, hogy a DCFTA-kat használja fel a szabályozási normák összehangolására, mégpedig a következők tekintetében: műszaki szabványok és előírások, egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések, közös megfelelőségértékelések, a közbeszerzések átláthatóságát biztosító szabályok, fogyasztóvédelmi politika, a szellemi tulajdon védelmének szabályai, kereskedelmi és vámkönnyítések, illetve a nem vámjellegű akadályok megszüntetése; rámutat arra, hogy a társulási megállapodások nem megfelelően tárgyalják ezt az együttműködést, valamint hogy az EU részvételét fokozni kell;

2012. május 10., csütörtök

31. ezzel összefüggésben üdvözli a technikai együttműködésre előirányzott kiegészítő forrásokat, és hangsúlyozza, hogy azokat a lehető leghamarabb a Fejlesztési és Együttműködési Főigazgatóság (DEVCO) rendelkezésére kell bocsátani és ki kell helyezni a helyi küldöttségekhez;

32. elismeri, hogy a fő cél a DCFTA-k megkötése, azonban a Bizottság időközben a társulási megállapodások keretében ágazati tárgyalásokat folytat, amelyek az ipari termékek megfelelőségértékeléséről és elfogadásáról szóló megállapodásokra, mezőgazdasági és halászati megállapodásokra, szolgáltatási és beruházási megállapodásokra, illetve vitarendezési szabályok megállapítására irányulnak; felkéri a Bizottságot, hogy fontolja meg ezenkívül az azon országokkal létesített, érvényben lévő ágazati megállapodások frissítését, ahol van mód az ajánlatok javítására és ahol a DCFTA azonnali megkötése nem lehetséges; kéri a Bizottságot, hogy alaposabban vizsgálja meg, hogy e folyamatok mikor és hogyan fognak összeolvadni a jövőbeni DCFTA-kkal, továbbá biztosítsa, hogy az általános preferenciarendszerben (GSP) való részvétel 2014. évi megszűnése a dél-mediterrán országok uniós piacra való belépését semmilyen termékcsoport esetén se érintse hátrányosan;

33. kéri továbbá, hogy a Bizottság dolgozzon ki stratégiát azon „többet többért” partnerek számára, amelyekkel nem jött létre előzetes megállapodás, vagy amelyek nem közvetlen célpontjai a DCFTA-knak, különösen azok számára – mint Líbia vagy Libanon –, amelyek még nem tagjai a WTO-nak; aláhúzza, hogy bár az ezen országok WTO-tagságát előmozdító technikai segítségnyújtásnak lendületesen kell folytatódnia, ez önmagában nem elég, ezért adott esetben ki kell egészülnie olyan WTO-kompatibilis megállapodásokkal, amelyek a legrövidebb időn belül haszonnal járnak;

Az önálló és felelősségteljes kkv-k kialakítása mint a gazdasági demokratizálódási folyamat eszköze

34. meg van győződve arról, hogy a régióra irányuló sikeres kereskedelmi stratégia erősíteni fogja a kkv-k szerepét, amelyek egyes országokban a munkahelyek 30 %-át biztosítják; elismeri a mikrovállalkozások jelentőségét, amelyek Egyiptomban a kkv-k 98,1 %-át, Marokkóban 97,8 %-át, Jordániában 89,1 %-át, Tunéziában viszont csak 9,2 %-át képviselik;

35. aggodalommal tölti el a „fekete gazdaságban” működő nem regisztrált kkv-k magas száma, illetve hogy az informális foglalkoztatás aránya (a mezőgazdaságot nem számítva) bizonyos dél-mediterrán országokban eléri a 70 %-ot; meg van győződve arról, hogy ha a régió komoly gazdasági növekedésnek indul, az EU kereskedelmi stratégiájának a nem regisztrált vállalkozásokat törvényes működésre kell ösztönöznie; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az adminisztratív kapacitásépítési programokat, nevezetesen a vállalkozások regisztrációját, a foglalkoztatás és a szociális ügyek terén, külön figyelmet fordítva a jogi szolgálatok kapacitásépítésére, ami biztosítani fogja a szükséges reformok véghezvitelére való jobb felkészülést;

36. sajnálja, hogy a kkv-k és a szövetkezetek igen korlátozottan férnek hozzá a befektetésekhez, és hangsúlyozza, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) által nyújtott megbízható, hozzáférhető és felhasználóbarát mikrohitelek és viszontgarancia-rendszerek révén valódi finanszírozási forrásokat kell biztosítani; hisz abban, hogy az efféle rendszerek lehetővé teszik a kkv-k számára az innovációt és az átszervezést, aminek köszönhetően képesek lesznek kihasználni az uniós belső piacon rejlő lehetőségeket;

37. hangsúlyozza a vállalkozói tevékenység a társadalomnak e tevékenységben való részvételét elősegítő környezet létrehozásához szükséges intézkedések elfogadása által történő fejlesztésének jelentőségét; különösen üdvözlőné az Invest in Med program második szakaszának elindítását, amelynek speciális megbízatása, hogy elősegítse az EU-tagállamok és a dél-mediterrán országok kkv-i és azok képviselői szervezetei közötti együttműködést;

38. elismeri, hogy az EBB az Euromediterrán Beruházási és Partnerségi Pénzügyi Eszközön (FEMIP) keresztül fontos szerepet játszik a dél-mediterrán régió kkv-jainak támogatásában; üdvözli azt a döntést, mely szerint a régióbeli műveletek értékének felső határa 1 milliárd euróval emelkedik, következésképpen a régióban végrehajtott EBB-műveletek értéke a következő három évben eléri a 6 milliárd eurót; megerősíti, hogy az EBB befektetési projektjeit kifejezetten a kkv-kra és az infrastrukturális – különösen az energetikai – projektek fejlesztésére kell összpontosítani, tekintettel a régióban meglévő potenciálra, valamint az annak fejlesztéséhez és felhasználásához adható uniós segítségre; ragaszkodik ahhoz, hogy az EBB-nek növelnie kell adminisztratív kapacitásait, hogy ellenőrizze az EU külső fellépéseinek célkitűzéseiben meghatározott kritériumok alapján „globális kölcsönöket” osztó közvetítő partnerbankjait, annak érdekében, hogy műveletei teljesen elszámoltathatók legyenek a nyilvánosság előtt;

2012. május 10., csütörtök

39. üdvözlí az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) közelmúltbeli szerepvállalását a mediterrán régióban, és örömmel fogadja az EU és több uniós tagállam által a Bank tevékenységére lekötött extra forrásokat; sürgeti az Európai Tanácsot és az Európai Parlamentet, hogy gyorsan ratifikálják az EBRD-megállapodás módosításait, amelyek segítenek az EBRD-nek, hogy teljes mértékben működőképes legyen a mediterrán térségben; úgy véli, hogy az EBRD régióbeli befektetéseihez rendelkezésre álló teljes összeget növelni kell, és hogy a kkv-knak kell e befektetések fő kedvezményezettjeinek lenniük; arra buzdítja a kkv-kat, hogy a demokrácia, a pluralizmus és a piacgazdaság elveinek alkalmazásával nyilvánítsák ki ezen értékek iránti elkötelezettségüket annak érdekében, hogy a bank alapokmányának megfelelően részesülhessenek a befektetésekből.

40. meg van győződve arról, hogy az üzletemberek országok közötti szabad mozgása nélkülözhetetlen a szabadkereskedelmi térségek megfelelő működéséhez; azon a szilárd véleményen van, hogy az Európai Uniónak jobban össze kell hangolnia bevándorlási és kereskedelempolitikáját;

41. megjegyzi, hogy a vízumkönnyítés továbbra is fontos kérdés a dél-mediterrán vállalkozások mindazon képviselői számára, akik találkozón, képzéseken való részvétel céljából vagy más okból utaznak az Unióba; ennek fényében üdvözlí a „A dél-mediterrán országokkal a migráció, a mobilitás és a biztonság érdekében folytatandó párbeszéd” című, nemrégiben kibocsátott közleményt, amelyben a Bizottság vízumkönnyítési megállapodásokat helyez kilátásba, többek között az üzletemberek utazásának elősegítésére; úgy véli, hogy a vízum megadása érdekében a „feddhetetlenség” és a „megbízhatóság” megállapítására irányuló eljárásokat egyszerűbbé kell tenni, és kéri a Bizottságot, hogy a kereskedelmi tárgyalásokkal összehangolva folytasson ilyen megállapodásokra irányuló tárgyalásokat, biztosítva, hogy azok végrehajtása a kkv-k számára ne legyen túl bürokratikus.

Az agadiri folyamat megszilárdítása

42. sajnálatosnak tartja, hogy 2010-re nem jött létre az euro-mediterrán szabadkereskedelmi övezet, és reméli, hogy az összes partner kihasználja majd az arab tavasz lendületét, hogy előrelépést érjen el azon reformok tekintetében, amelyek egy működő és önálló szabadkereskedelmi térség létrehozásához szükségesek, anélkül, hogy torzítnák a versenyt az uniós termelőkkel szemben;

43. javasolja, hogy a szabadkereskedelmi politikai nyitás keretében rendszeresen készüljenek hatástanulmányok az e politika által a dél-európai mediterrán országokra gyakorolt hatások aktív és folyamatos vizsgálata érdekében, hogy ez végső soron pozitív eredményekkel járjon a különféle országok polgáira és gazdasági rendszerére nézve;

44. hangsúlyozza, hogy noha üdvözlendők az egyes országokra szabott kereskedelmi stratégiák, e megállapodások nem mehetnek a regionális integráció rovására; sajnálja, hogy a Dél-Dél kereskedelem igen korlátozott, és ehhez kapcsolódóan megjegyzi, hogy 2009-ben a dél-mediterrán országok behozatalának mindössze 6 %-a származott a régió más országaiból, szemben az EU-ból származó 40 %-kal; arra buzdítja a demokratikusan megválasztott új kormányokat, hogy legyenek nyitottabbak a szomszédos országokkal folytatott kereskedelemre, mint elődeik;

45. elismerését fejezi ki az agadiri csoportnak, amely a Dél-Dél kereskedelem előmozdítására irányuló összehangolt erőfeszítés egyetlen példája, és biztatja az aláírókat, hogy bővítsék kereskedelmi kapcsolataik hatókörét és fogadjanak be új tagokat; kéri a Bizottságot, hogy a továbbiakban is támogassa e csoportot, amely a jövőbeni uniós kereskedelmi stratégia alapköve lehet;

46. kéri továbbá a Bizottságot, hogy a DCFTA-kba foglaljon bele bizonyos rugalmasságokat, amelyek adott esetben lehetővé tehetik az önálló megállapodások összeolvadását az agadiri megállapodással, hogy létrejöhessen egy egységes euro-mediterrán szabadkereskedelmi övezet;

47. elégedetten nyugtázza a kereskedelmi és befektetéskönnyítési mechanizmus közelgő bevezetését, amely adatbázisként fog szolgálni, hogy a gazdasági szereplőket a régió kereskedelmi és befektetési viszonyaival kapcsolatos naprakész információkkal lássa el; hangsúlyozza, hogy e mechanizmust a dél-mediterrán országok vállalkozásai körében aktívan népszerűsíteni kell, mivel annak nemcsak információs eszközként kell működnie, hanem az intraregionális üzleti élet előmozdítójává kell válnia;

48. üdvözlí a pán-euromediterrán preferenciális származási szabályokról szóló regionális egyezményt, amelynek teljes mértékben tiszteletben kell tartania az EU és Izrael közötti, a zsidó telepekről származó termékekre vonatkozó technikai megegyezéseket; kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a pán-euromediterrán egyezmény alá tartozó új származási szabályok megállapítását: ennek legkésőbb 2013 végéig meg kell történnie, amikor a dél-mediterrán országok elveszítik a GSP szerint preferenciákat, és az e rendszer alá tartozó kedvező származási szabályok hatályukat veszítik;

2012. május 10., csütörtök***Az ismeretek és a közvetlen kapcsolatok előmozdítása***

49. ösztönzi az EU tagállamait, hogy vállaljanak jelentősebb szerepet a déli szomszédsággal kapcsolatos uniós stratégiában, és a dél-mediterrán országok hallgatói számára nemüktől, valamint társadalmi-gazdasági és etnikai háttérüktől függetlenül indítsanak kiterjedtebb ösztöndíjprogramokat, elsősorban a gazdasági, üzleti, informatikai, kommunikációs és kereskedelmi tanulmányok terén; felszólítja a Bizottságot és az alelnököt/főképviselőt, hogy haladéktalanul tegyenek javaslatot az euromediterrán Erasmus és Leonardo Da Vinci program megalkotására; megjegyzi, hogy a régió más szereplői, mint az Öböl-menti Együttműködési Tanács (ÖET) országai, hatékonyabban biztosítottak ilyen támogatást a dél-mediterrán országoknak; hisz abban, hogy az ilyen cserék tartós kapcsolatokat teremtenek a dél-mediterrán országokban élő majdani üzleti partnerekkel;

50. emlékeztet a művészek, kulturális szereplők és bloggerek azzal kapcsolatos szerepére, hogy lehetővé tették az arab civil társadalom számára, hogy felszabadítsák magukat a diktatúra alól, és megnyissák az utat a demokrácia előtt; felszólítja az EU-t, hogy kereskedelempolitikájába építse be a kulturális együttműködést, ideértve az emberi jogok és a demokrácia előmozdítása érdekében a művészetek, az oktatás, a média, az internet és más kulcsfontosságú szektorok terén indított közös kezdeményezéseket is;

51. felszólít a partnerországokkal együtt létrehozandó uniós kereskedelmi kamarák felállítására, amelyek a gazdasági partnerek közötti közös kereskedelmi tevékenységek és kölcsönös cserék – beleértve a szemináriumokat és kereskedelmi vásárokat is – előmozdítói lehetnek; sajnálja, hogy az EU-Izrael Kereskedelmi Kamarán kívül a régióban nincsenek kétoldalú európai uniós kereskedelmi kamarák;

Az uniós tevékenység hatásának maximalizálása

52. szilárd meggyőződése, hogy a Bizottság kereskedelmi kezdeményezéseit az uniós kereskedelmi tisztviselők fokozottabb helyszíni jelenlétével kell támogatni; sajnálattal állapítja meg, hogy az EU tunéziai küldöttségén mindössze egy kereskedelmi tisztviselő van és Jordániában egyáltalán nincs ilyen típusú jelenlét, dacára annak, hogy ezen országokban sor került a DCFTA-hatókör vizsgálatára;

53. hisz abban továbbá, hogy az EU számára alapvetően fontos, hogy a lehető legjobb eredmény érdekében teljes mértékben összehangolja a régióban folytatott kereskedelmi, befektetési és finanszírozási tevékenységeit; aggodalommal tölti el, hogy az Európai Unió és a partnerországokon belüli szereplők nagy száma, valamint más külső szereplők jelenléte oda vezethet, hogy a koordináció hiánya folytán bizonyos lényeges erőfeszítések elvesznek, vagy éppen átfedik egymást;

54. kiemeli, hogy a lehető legnagyobb hatékonyság és koherencia érdekében az európai szomszédságpolitikát (ENP) finanszírozó eszközök, mint a Szomszédsági Beruházási Keret, valamint a régióban jelenlévő különböző uniós és nemzetközi, valamint regionális pénzügyi intézmények – beleértve az EBB-t, az EBRD-t és a Világbankot – közötti szorosabb koordinációra van szükség; kéri a Bizottságot, hogy álljon e koordinációs erőfeszítések élére;

*

* *

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EBB-nek, az EBRD-nek, a tagállamok, valamint a dél-mediterrán országok állam-, illetve kormányfőinek és parlamentjeinek, továbbá az Unió a Mediterrán Térségért szervezetnek.

2012. május 10., csütörtök

Az alapvető biológiai folyamatok szabadalmaztatása

P7_TA(2012)0202

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a lényegében biológiai eljárások szabadalmaztatásáról (2012/2623(RSP))

(2013/C 261 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló, 1998. július 6-i 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: 98/44/EK irányelv) és különösen annak 4. cikkére, amely kimondja, hogy a növényfajták és az állatfajták, valamint a növények vagy állatok előállítására szolgáló, lényegében biológiai eljárások nem részesülhetnek szabadalmi oltalomban,
- tekintettel a 98/44/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésére, valamint (33) preambulumbekzdésére, amely kimondja, hogy a növények vagy állatok előállítására szolgáló eljárás lényegében biológiai, ha egészében keresztezésből, szelekcióból vagy más természeti folyamatból áll,
- tekintettel a 98/44/EK irányelv 11. cikkének megfelelő végrehajtásának fontosságára, biztosítva a gazdálkodók előjogát,
- tekintettel az európai szabadalmak megadásáról szóló 1973. október 5-i egyezményre (a továbbiakban: Európai Szabadalmi Egyezmény) és annak 53. cikke b) pontjára,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Szervezet igazgatótanácsa 1999. június 16-i határozatára a 98/44/EK irányelvnek az Európai Szabadalmi Egyezmény végrehajtási szabályzatába történő beillesztéséről ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Hivatal (EPO) G 2/06. sz. határozatára, valamint az Európai Bíróság C-34/10. sz. ítéletére, amelyek kimondják, hogy a szabadalmi jogban szereplő tilalmak értelmezése során az alkalmazásra vonatkozó műszaki információ egészét figyelembe kell venni, nem csak a bejelentés szövegét,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának G 2/07. sz. (a brokkoliról szóló) és G 1/08. sz. (a paradicsomokról szóló) határozatát, amelyek elvben kizárták a nemesítési eljárást a szabadalmaztathatóság köréből,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Hivatal által a hagyományos módon szaporított növények – például brokkoli (EP 1 069 819), paradicsom (EP 1 211 926) és dinnye (EP 1 962 578) – előállítására megadott szabadalmakra;
- tekintettel az EPO által hagyományos szaporítás, például nemválasztás és hagyományos nemesítésben használt szaporítóanyagok alkalmazása (EP 1 263 521, EP 1 257 168), tejelőtehenek kiválasztása (EP 1 330 552) és állományszaporítás (EP 1 506 316) révén nemesített állatok előállítására megadott szabadalmakra,
- tekintettel a növénygenetikai források élelmezési és mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezményre, amelyhez az Európai Unió a 2004/869/EK határozattal ⁽³⁾ csatlakozott,
- tekintettel az új növényfajták oltalmáról szóló 1961. december 2-i, 1972. november 10-én, 1978. október 23-án és 1991. március 19-én Genfben felülvizsgált nemzetközi egyezményre (a továbbiakban: UPOV-egyezmény),

⁽¹⁾ HL L 213., 1998.7.30., 13. o.⁽²⁾ Az EPO Hivatalos Lapja, 7/1999., 437. o.⁽³⁾ HL L 378., 2004.12.23., 1. o.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: 2100/94/EK rendelet),
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok fontosak az új növényfajták és a növényekkel összefüggő újítások fejlesztésének ösztönzése szempontjából, és szükséges előfeltételei a növekedés és az innováció előmozdításának, valamint annak, hogy az európai vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) segítséget kapjanak a gazdasági válsággal és a globális versennyel szembeni helytálláshoz;
- B. mivel a túlzottan széles körű szabadalmi oltalom – különösen a nemesítés terén – gátolhatja az innovációt, és az állati és növényi genetikai forrásokhoz való hozzáférés megakadályozásával káros hatással lehet a kis- és közepes méretű nemesítőkre;
- C. mivel a növények nemesítése az élelmiszer-ellátás és bizonyos mértékig az energiaellátás biztonságának alapvető előfeltétele;
- D. mivel a hagyományos nemesítési módszerek döntő fontosságúak a korszerű növény- és állatnemesítésben;
- E. mivel a növényfajta-oltalmi jogok UPOV-egyezményen alapuló nemzetközi rendszerének és a 2100/94/EK rendeleten alapuló uniós rendszerének alapelve, hogy a növényfajta jogosultja nem akadályozhat meg másokat abban, hogy a védett növényt felhasználják arra, hogy a védett fajták alkalmazását további nemesítési tevékenység céljából terjesszék;
- F. mivel fontos, hogy a szabadalmi jogon belül az egész Európai Unió területén létezzen hasonló előjog;
- G. mivel a 98/44/EK irányelv 4. cikke és az Európai Szabadalmi Egyezmény 53. cikkének b) pontja kimondja, hogy a növényfajták és az állatfajták, valamint a növények vagy állatok előállítására szolgáló, lényegében biológiai eljárások nem részesülhetnek szabadalmi oltalomban;
- H. mivel a hagyományos nemesítési módszerekből származó termékekre vagy a hagyományos nemesítéshez szükséges genetikai anyagra vonatkozó szabadalmi oltalom alááshatja a 98/44/EK irányelv 4. cikkében és az Európai Szabadalmi Egyezmény 53. cikkének b) pontjában meghatározott kivételt;
- I. mivel a géntechnológia területén lehetséges szabadalmi oltalmat adni, de a növény- és állatfajták szabadalmaztatásának tilalmát meg kell őrizni;
- J. mivel a biotechnológia területén a szabadalmaztathatóság vizsgálata során nemcsak a bejelentések szövegét, de a találmány műszaki információjának egészét is figyelembe kell venni, és az Európai Szabadalmi Hivatal és az Európai Bíróság is ezt a teljes tartalomra irányuló megközelítést alkalmazta egyes közelmúltbeli határozataiban ⁽²⁾;
- K. mivel a 98/44/EK irányelv 16. cikkének értelmében a Bizottság köteles évente jelentést készíteni „a szabadalmi jognak a biotechnológia és a génmanipuláció területén bekövetkezett fejlődéséről és következményeiről”;

⁽¹⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának 2008. november 25-i G 2/06. számú („WARF”) határozata és az EB C-34/10. sz. (Greenpeace kontra Brüstle) ügyben hozott ítélete.

2012. május 10., csütörtök

- L. mivel a Bizottság 2005 óta egyetlen ilyen jelentést sem tett közzé;
- M. mivel a biotechnológiai találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 2005. október 26-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy következő jelentésében gondosan vizsgálja meg a 98/44/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelő végrehajtását;
- N. mivel a Bizottság e jelentései a közvélemény teljes körű tájékoztatását szolgálnák, és mivel az Európai Uniónak vezető szerepet kell játszania a nyilvános vita ösztönzésében;
1. elismeri az Európai Szabadalmi Hivatalnak az európai innováció, versenyképesség és gazdasági növekedés támogatásában játszott fontos szerepét;
 2. elismeri, hogy a szabadalmak előmozdítják az értékes műszaki információk elterjesztését, és a technológiatranszfer fontos eszközei;
 3. üdvözli az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának az úgynevezett „brokkoli-” (G 2/07) és „paradicsom-ügyben” (G 1/08) hozott határozatait, amelyek a 98/44/EK irányelvben és az Európai Szabadalmi Egyezményben használt „a növények (vagy állatok) előállítására szolgáló, lényegében biológiai eljárások” kifejezés helyes értelmezésével foglalkoztak, kizárva ezeket az eljárásokat a szabadalmi oltalom alá helyezés lehetőségéből;
 4. felhívja az Európai Szabadalmi Hivalt, hogy a szabadalmaztathatóság köréből zárja ki a hagyományos nemesítési módszerekből származó termékeket, valamint az összes hagyományos nemesítési módszert, köztük az „okos nemesítést” (precíziós nemesítést) és a hagyományos nemesítéshez használt szaporítóanyagokat;
 5. felszólítja a Bizottságot, hogy soron következő jelentésében foglalkozzon az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsának a „brokkoli- és paradicsom-ügyben” hozott határozatairól;
 6. üdvözli az Európai Szabadalmi Hivatal WARF-ügyben hozott közelmúltbeli határozatát, valamint az Európai Bíróság Brüstle-ügyben hozott ítéletét, miután azok megfelelően értelmezik a 98/44/EK irányelvet, és fontos iránymutatásokat adnak az úgynevezett teljes tartalomra irányuló megközelítéssel kapcsolatban; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy más lényeges szakpolitikai területeken is vonja le a megfelelő következtetéseket ezekből a döntésekből annak érdekében, hogy összhangba hozza az uniós politikát ezekkel a döntésekkel;
 7. felszólítja a Bizottságot, hogy soron következő jelentésében foglalkozzon a növény-nemesítési módszerek szabadalmi oltalom alá helyezésének lehetséges következményeivel és a nemesítési ágazatra, a mezőgazdaságra, az élelmiszeriparra és az élelmiszezbiztonságra gyakorolt hatásaival;
 8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a növény- és állatnemesítésre vonatkozó szabadalmi jogszabályaiban az EU továbbra is átfogó mentességet biztosítson a nemesítők számára;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és az Európai Szabadalmi Hivatalnak.

⁽¹⁾ HL C 272. E, 2006.11.9., 440. o.

2012. május 10., csütörtök

A tengeri kalózkodás

P7_TA(2012)0203

Az Európai Parlament 2012. május 10-i állásfoglalása a tengeri kalózkodásról (2011/2962(RSP))

(2013/C 261 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a tengeri kalózkodásról szóló állásfoglalásaira, különösen a tengeri kalózkodásról szóló 2008. október 23-i állásfoglalására ⁽²⁾ és a Szomália partjainál elkövetett kalóztámadásokkal kapcsolatos politikai megoldásról szóló 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményére (UNCLOS),
- tekintettel a tengeri hajózás biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló 1988-as ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a szomáliai helyzetről szóló határozataira, és különösen a 2012. február 22-i 2036 (2012) sz. határozatra,
- tekintettel a Tanácsnak az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1816 (2008) sz. határozatának támogatását célzó európai uniós katonai koordinációs fellépésről (EU NAVCO) szóló, 2008. szeptember 19-i 2008/749/KKBP közös fellépésére,
- tekintettel a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentésre, azok megelőzésére és visszaszorítására irányuló európai uniós katonai műveletről (EU NAVFOR ATALANTA) szóló 2008. november 10-i 2008/851/KKBP tanácsi együttes fellépésre, és az azt módosító, 2010/766/KKBP tanácsi határozatra;
- tekintettel az EU NAVFOR ATALANTA mandátumának 2014. decemberig történő meghosszabbításáról és a műveleti terület kiterjesztéséről szóló 2012. március 23-i tanácsi határozatra,
- tekintettel a Tanács 2010. február 15-i 2010/96/KKBP határozatára és a Tanács az Európai Uniónak a szomáliai biztonsági erőik kiképzéséhez hozzájáruló katonai missziójáról (EUTM Szomália) szóló 2010. március 31-i 2010/197/KKBP határozatára,
- tekintettel a Tanács regionális tengeri kapacitásépítésre (RMBC) irányuló küldetésére vonatkozó, a Tanács által 2011. december 16-án jóváhagyott válságkezelési koncepcióra, mely katonai szakértelmet is magában foglaló, előkészítés alatt álló polgári KBVP-misszió,
- tekintettel az északkelet-afrikai térségre vonatkozó, a Tanács által 2011. november 14-én elfogadott stratégiai keretre, melynek célja, hogy iránymutatással szolgáljon a régióbeli európai uniós fellépéshez,
- tekintettel a 2008. június 9-én Dzsibutiban aláírt, hatalommegosztásról szóló megállapodásra, melynek célja a széles alapokon nyugvó nemzeti megbékélés kezdeményezése, továbbá a béke biztosítására, az országban történő megbékélés megvalósítására és a központi államhatalom visszaállítására képes erős és széles részvétellel bíró politikai szövetség megteremtése,

⁽¹⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 30. o.

⁽²⁾ HL C 15. E, 2010.1.21., 61. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 59. o.

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel a 2012. február 23-án megtartott, Szomáliáról szóló londoni konferencia következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a tengeri szállítás Európa története során a gazdasági növekedés és jólét egyik kulcsfontosságú eleme volt, és mivel a világkereskedelemben az áruk 80 %-át tengereken szállítják; mivel a kalózkodás fenyegetést jelent a nemzetközi biztonságra és a regionális stabilitásra nézve, és a kalózkodás, illetve annak alapvető okai elleni küzdelem az uniós fellépés egyik kiemelt célja;
- B. mivel a kalózkodás nemzetközi bűncselekménynek tekintendő; mivel a tengeri kalózkodás és a fegyveres rablás az ENSZ Tengerjogi Egyezménye által biztosított átfogó jogi keretrendszeren belüli, összehangolt választ tesz szükségessé, mivel az Egyezmény 100. cikke értelmében minden állam feladata, hogy együttműködjön a kalózkodás visszaszorítása érdekében;
- C. mivel a nyílt tengereken folytatott kalózkodás problémája továbbra is megoldatlan – bár a múlt év folyamán elsősorban az ATALANTA műveletnek és a katonai és magán hajóvédelmi különítmények bevetésének köszönhetően jelentősen csökkent a sikerrel végrehajtott támadások száma; mivel a nyílt tengereken folytatott kalózkodás problémája sebesen terjed az Indiai-óceán nyugati részén, különösen Szomália és Északkelet-Afrika partvidékén, de egyéb területeken is, így Délkelet-Ázsiában és Nyugat-Afrikában, egyre nagyobb fenyegetést jelentve mind az emberi élet, mind a tengerészek és egyéb személyek biztonsága, valamint a regionális fejlődés és stabilitás, a tengeri környezet, a világkereskedelem, a tengeri szállítás és a hajózás minden formája, ezen belül a halászhajók és a humanitárius segítségnyújtások vonatkozásában;
- D. mivel a Tanács az EU NAVFOR ATALANTA kalózkodás elleni uniós művelet mandátumának 2014. decemberig történő meghosszabbításáról határozott, hogy eseti alapon hozzájáruljon az Élelmezési Világprogram (WFP) a lakóhelyét elhagyni kényszerült somáliai személyeknek élelmiszersegélyt juttató hajói védelméhez, az Afrikai Unió somáliai missziójának (AMISOM) részére szállító hajók védelméhez, a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentéshez, azok megelőzéséhez és visszaszorításához, valamint a somáliai partok mentén folytatott veszélyeztetett tengeri szállítás védelméhez; mivel az EU NAVFOR ATLANTA emellett hozzájárul a Szomália partjainál folytatott halászati tevékenységek ellenőrzéséhez;
- E. mivel minden évben 10 000 európai hajó halad át veszélyes tengeri területeken, és ezért a kalózkodás az emberi életet és biztonságot veszélyeztető aspektusain kívül gazdasági problémát is jelent, mivel fenyegeti a nemzetközi tengeri kereskedelmi vonalak biztonságát és jelentős negatív hatással van a nemzetközi kereskedelemre;
- F. mivel a hajók elleni támadási kísérletek száma egyre nő; mivel 2011-es jelentések szerint 28 hajó-eltérítésre került sor, 470 tengerészt raboltak el, 15 tengerészt meggyilkoltak és jelenleg több mint 7 hajóért követelnek váltságdíjat, továbbá körülbelül 191 tengerészt tartanak fogva túszként Szomáliában rettenetes és embertelen körülmények között, s a fogva tartás időtartama növekvő tendenciát mutat;
- G. mivel a kalózok folyamatosan a változó helyzethez igazítják taktikájukat és módszereiket, és működési területüket nagyobb méretű, eltérített hajók ún. anyahajóként való használata révén kiterjesztették;
- H. mivel a jelenlegi somáliai instabilitás a kalózkodás problémájának egyik eredője, illetve ahhoz hozzájárul, továbbá mivel a kalózkodást egyes somáliai lakosok továbbra is jövedelmező tevékenységnek, a jövedelemszerzés járható útjának tartják;
- I. mivel a kalózkodás elleni küzdelem pusztán katonai eszközökkel nem nyerhető meg, hanem főleg azon múlik, hogy milyen mértékben sikerül Szomáliában elősegíteni a békét, a fejlődést és az államszervezet kiépítését;

2012. május 10., csütörtök

- J. mivel a somáliai biztonsági és katonai helyzet továbbra is veszélyes és kiszámíthatatlan; mivel az Afrikai Unió AMISOM missziója visszaszorította az al-Sabáb iszlám milíciát, és a közelmúltban 100 további katonát vetett be Baidóában; mivel Kenya a közelmúltban katonai erővel közbelépett Szomália déli és középső részén, de képtelen volt végérvényesen legyőzni az al-Sabábot; mivel az etióp honvédelmi erők 2012 februárjában közbeléptek a hiraani és a Bay régióban; mivel a Human Rights Watch jelentést tett közzé az etióp erők és az átmeneti szövetségi kormányhoz hű milícia által elkövetett emberi jogi jogsértésekről, kínzásokról, önkényes fogvatartásokról, statáriális kivégzésekről és a polgárok elleni törvényellenes megtorló intézkedésekről; mivel a szomszédos Eritreát az ENSZ szankciókat felügyelő csoportja azzal vádolja, hogy fegyvereket, kiképzést és pénzügyi támogatást biztosít az al-Sabáb számára, és ezzel megsérti az ENSZ által kihirdetett fegyverembargót;
- K. mivel az EMSA-nak olyan eszközök és adatok állnak rendelkezésére, amelyek segíthetik az ATLANTA EU NAVFOR műveletet abban, hogy a területen növelje a hajók és tengerészek biztonságát;
- L. mivel a kalózkodás az egész régióra negatív hatással van, ahol a halászati műveleteket számos kétoldalú és többoldalú halászati megállapodás szabályozza, és ahol a halászati műveletek veszélyes vállalkozássá váltak, és nem csupán a pl. az EU és a Seychelle Köztársaság között létrejött halászati partnerségi megállapodás alapján a Seychelle-szigetek vizein halászó uniós hajók, hanem a helyi halászok számára is, akik uniós ágazati támogatásban részesülnek, és ezért szociális felelősséget is magukra vállalnak;
- M. mivel az EU világszinten Szomália legfőbb fejlesztési segélyezője, mivel az Európai Fejlesztési Alapon (EFA) keresztül a 2008 és 2013 közötti időszak vonatkozásában eddig összesen 215,4 millió eurót irányzott elő erre a célra; mivel a támogatás fő célja, hogy az embereket kiemelje a szegénységből és önfenntartó gazdasági növekedést indítson el, valamint hogy hosszú távú megoldást kínáljon az ország stabilitásának megeremtéséhez oly módon, hogy a kormányzás, a jogállamiság, az oktatás javítását, a gazdasági növekedés fokozását, valamint a nem kiemelt ágazatok (egészségügy, környezet, vízügy, hulladékszállítás) támogatását célzó projektek finanszírozása révén a kalózkodás okait kezeli; mivel az EFA keretében a 2011 és 2013 közötti időszak vonatkozásában további 175 millió euró összegű támogatás lett elérhetővé annak érdekében, hogy az EU megerősítse kötelezettségvállalását, és a fent említett területeken folytatott tevékenységeket támogathasson; mivel ezeket a célkitűzéseket jól működő somáliai állami szervek közreműködése nélkül nem lehet megvalósítani;
- N. mivel Északkelet-Afrikát és különösen Szomáliát a szárazság miatt súlyos éhínség sújtotta, aminek következtében a térségben több mint 12 millió, Szomáliában pedig több mint 7,5 millió embert érintő humanitárius válsághelyzet alakult ki; mivel az éhínség sokak, és különösen sok gyermek halálát okozta, és mivel tömeges kivándorlás indult meg a szomszédos Kenya és Etiópia felé; mivel az Európai Bizottság a 2009. évi 9 millió euróról 2008-ban 46 millió euróra emelte a humanitárius segélyek összegét, azonban azóta 2010-ben már csak 35 millió, 2011-ben pedig csak 30 millió eurónyi segélyt folyósított; mivel az Európai Bizottság csak a 2011 nyarán bekövetkezett súlyos szárazságot követően emelte fel a humanitárius segély összegét 77 millió euróra;
- O. mivel a tengeri kalózkodás leküzdését célzó hatékony megközelítést egy olyan, szélesebb körű és átfogó stratégiával kell kiegészíteni, amely arra irányul, hogy kiemelje Szomáliát és Északkelet-Afrika egész régióját a szegénységből, és véget vessen az állam kudarcának, mivel Szomáliának legalább egy része gazdasági hasznot húz a kalózkodásból és a beszedett válságdíjakból;
- P. mivel míg az EU-nak a kalózkodás felszámolására irányuló erőfeszítései sikerrel jártak az Élelmezési Világprogram (WFP) és az Afrikai Unió somáliai missziójának (AMISOM) keretében végrehajtott szállítások védelme tekintetében, a katonai erők megfelelő szintjének biztosítása a kötelezettségvállalások fenntartását teszi szükségessé, és a jövőben az a veszély fenyeget, hogy ezen erőfeszítéseket aláássa a hadihajók hiánya;
- Q. mivel számos tagállam jelenleg alakítja ki saját szabályait a kereskedelmi hajók fegyveres őrökkel való ellátása vonatkozásában;

2012. május 10., csütörtök

1. ismételten súlyos aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a Szomália számára segélyt szállító nemzetközi és az uniós halász-, kereskedelmi és személyszállító hajók elleni, az Indiai-óceánon az afrikai partok közelében, különösen Szomália és Északkelet-Afrika partjai mentén elkövetett kalózkodás és fegyveres rablás veszélye folyamatosan nő;
2. felhívja a főképviselőt és a tagállamokat, hogy sürgősen fontolják meg a jelenleg túszként fogvatartott 191 tengerész kiszabadításának lehetőségeit, s ezáltal vessenek véget hosszan tartó és felháborító fogságuknak, és tegyék lehetővé, hogy a tengerészek hazatérjenek, s ezzel egy időben foglalják vissza az eltérített hajókat is;
3. üdvözlí az EU NAVFOR ATALANTA művelet által a tengeri biztonság Szomália partjainál való megvalósításához az Élelmezési Világprogram által bérelt, Szomália számára segélyt szállító hajók és egyéb veszélyeztetett hajók védelme, valamint a Szomália partjainál folytatott kalóztámadásoktól és fegyveres rablásoktól való elrettentés, azok megelőzése és visszaszorítása révén nyújtott hozzájárulást;
4. üdvözlí az EU NAVFOR ATALANTA mandátumának 2014. decemberig történő meghosszabbításáról és a műveleti terület kiterjesztéséről szóló 2012. március 23-i tanácsi határozatot;
5. sajnálattal tölti el, hogy a tagállamok által az EU NAVFOR ATALANTA művelet rendelkezésére bocsátott hajók száma mindössze 2-3-ra csökkent 2012 elején, és ezért a tagállamokhoz fordul, hogy küldjenek több haditengerészeti erőt az ATALANTA művelet sikerének lehetővé tétele érdekében;
6. még nagyobb koordinációra szólít fel a SHADE-mechanizmus keretein belül az EU, a NATO és a régióban három kalózzellenes tengeri küldetés (EU NAVFOR, CTF150/151 és TF508 a NATO Óceán pajzs elnevezésű hadműveletén belül), valamint a különböző nemzetközi tengeri erők között az erőfeszítések szükségtelen megkettőzésének megelőzésére, mivel mindkét szervezet, az EU és a NATO is vonatkozó döntéshozatali autonómiájuk alapján ugyanazon területen működik, ugyanazon érdekei vannak és nagyjából azonos európai nemzeteket fognak össze;
7. határozottan sürgeti a főképviselőt, hogy hívjon fel Szomáliában és a szélesebb értelemben vett Északkelet-Afrikában tevékenykedő minden nemzetközi szereplőket, nevezetesen az EU, a NATO, az USA, az ENSZ és az adott országok közötti nagyobb koordinációra és együttműködésre, amely eszköz arra, hogy valós és céltudatos, átfogó megközelítés valósuljon meg a kalózkodás elleni harcban, és ami még fontosabb, hogy annak kiváltó okait és következményeit minden szinten kezeljék;
8. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy Északkelet-Afrika szélesebb értelemben vett régiójában fokozni kell a stratégiai koordinációt az EU-NAVFOR ATALANTA, az EUTM Szomália, valamint más KBVP-fellépések között (pl az RMCB, amint elindítják); üdvözlí e tekintetben a 2012. március 23-i tanácsi határozatot, amely aktiválta a közös biztonsági és védelmi politika (KBVP) Északkelet-Afrikában megvalósított küldetéseit támogató uniós műveleti központot; e tekintetben felszólít az EU NAVFOR ATALANTA és az EUTM Szomália jelenlegi irányítási rendelkezéseinek felülvizsgálatára;
9. üdvözlí a Szomáliáról szóló, 2012. február 23-i londoni konferenciát, amely megmutatta a nemzetközi közösség kalózkodás eltörlésére irányuló elkötelezettségét, és kéri, hogy fejlesszék fokozottabban a kalózkodásban résztvevők üldözését és a fogva tartásukat végző igazságügyi szervek kapacitását;
10. hangsúlyozza, hogy a kalózkodás további büntetlensége nem szolgálja az elrettentést; sajnálattal tölti el, hogy a harmadik országokkal (Kenya, Seychelles-szigetek, Mauritius) kötött uniós átadási megállapodások, az elítélt kalózok ügyében a Seychelles-szigetek, és Puntföld, és Szomáliföld szomáliai régiói között létrejött kétoldalú hazatelepítési megállapodások, valamint a különböző nemzetközi jogi keretek ellenére sok kalózt és más bűnelkövetőket nem vettek őrizetbe, vagy még ha sor is kerül őrizetbe vételükre, gyakran szabadon bocsátják őket megalapozott bizonyíték vagy az üldözésre irányuló politikai akarat hiányában; megjegyzi továbbá, hogy egyes uniós tagállamok nem rendelkeznek megfelelő büntetőjogi biztosítékokkal a nyílt tengeri kalózkodással szemben;

2012. május 10., csütörtök

11. E tekintetben azonnali és hatékony intézkedésekre szólít fel a kalózkodás tényállásának megvalósításával gyanúsítottak üldözése és megbüntetése érdekében, és sürgeti a harmadik országokat, valamint az uniós tagállamokat, amelyek még nem tettek így, hogy ültessék át nemzeti jogukba az ENSZ tengerjogi egyezményében és a tengeri hajózás biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló ENSZ-egyezményben megállapított valamennyi rendelkezést a kalózok sérthetlensége elleni fellépés céljából, valamint felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy folytassa annak vizsgálatát, hogy milyen lehetőségek vannak a bírósági felelősségre vonásra a régió országaiban, illetve hogy dolgozzanak Szomáliában és a régió más államaiban kalózkodás ellen fellépő, különleges hatáskörű bíróságok létrehozásán a somáliai kalózok bíróság előtti felelősségre vonásának fenntartható igazságügyi megoldásaként;

12. tudomásul veszi az ENSZ főtitkárának a Biztonsági Tanácshoz intézett ajánlásait a gyanúsított kalózok elfogásának és büntetőjogi felelősségre vonásának megkönnyítésére; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy szükség van a helyi bíróságok által lefolytatott tisztességes és hatékony perek, valamint a regionális létesítményekben a büntetvégrehajtás humánus és biztonságos jellegének biztosítására;

13. sürgeti a tagállamokat, hogy az Europolal és az INTERPOL-lal együttműködve folytassanak nyomozást a pénzmozgások ügyében, és derítsék fel azokat, valamint kobozzák el a kalózoknak váltságdíjként kifizetett pénzeket, mivel vannak arra utaló jelek, hogy ez a pénz világszerte bankszámlákra vándorolhat, köztük európai bankokba is; emellett sürgeti, hogy azonosítsák és számolják fel azon szervezett bűnözői hálózatokat, amelyek lefölozik az ilyen cselekmények hasznát; felhívja a Tanácsot, hogy könnyítse meg az EU NAVFOR együttműködését mind az Europolal, mind az Interpollal;

14. ösztönzi az EU NAVFOR, a NATO és a koalíciós tengeri erőket (CMF), hogy hatékonyan kezeljék a kalózoknak áldozatul esett kereskedelmi hajók anyahajókként történő elterjedtebb használatát, amely fejlemény jelentősen megnöveli a kalózok műveleti képességét, és amely lehetővé teszi számukra, hogy nagyobb erővel, eltökéltséggel és rugalmassággal indítsák támadásaikat az egész Indiai-óceánra;

15. hangsúlyozza, hogy az ESMA-nak szükség esetén folytatnia kell az együttműködést az EU NAVFOR ATALANTA-val azáltal, hogy a műveletet a lobogó szerinti állam jóváhagyását követően ellátja részletes LRIT adatokkal, és a területen áthaladó EU-lobogó alatt hajózó hajók műholdas képeivel; ennek érdekében ösztönzi a tagállamokat, hogy engedélyezzék az ügynökségnek, hogy ezen adatokat és információkat bocsássák az EU NAVFOR művelet rendelkezésére;

16. úgy véli, hogy tekintettel a kalózkodás proliferációjára, a kalózkodással kapcsolatos fenyegetéseknek kitett tengeri utazókat képzésben kellene részesíteni önvédelmük erősítése céljából; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a szállító cégek tartsák magukat a „Szomáliában tevékenykedő kalózokkal szembeni védelemre vonatkozó legjobb irányítási gyakorlatokhoz” (BMP4) és azokat maradéktalanul alkalmazzák, amelyek elegendő információt nyújtanak minden résztvevő félnek arról, hogyan segítsék a hajókat Szomália partjainál kalóztámadások elkerülésében, elriasztásában vagy késleltetésében; megismétli azon felszólítást, hogy a területen működő minden hajó jelentkezzen be az adott tengerbiztonsági koordinációs testületnél és kövesse az EU NAVFOR ATALANTA ajánlásokat; felhívja a tagállamokat, biztosítsák, hogy minden hajójuk regisztrálva legyen;

17. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval való együttműködésben és a Szomáliai Átmeneti Szövetségi Kormány (TFG) által a partjai mentén a kalózkodás elleni fellépéshez történő, a humanitárius segélyhajók védelmét szolgáló nemzetközi segítségnyújtásra irányuló számos kérését követően, hogy folytassa az együttműködést Szomália TFG-jével, valamint továbbra is támogassa azt a kalózkodás elleni harcban, állítsa az elkövetőket bíróság elé, és segítse Szomáliát és a régiót kapacitásainak megerősítésében;

18. üdvözli a Külügyi Tanácsnak az „EUCAP Nestor” regionális tengeri kapacitásépítés (RMCB) elindításáról szóló 2011. december 12-i határozatát, amely a tengeri és igazságszolgáltatási képességek fejlesztését, valamint parti rendőri erők és bírák képzését célozza majd nyolc, Északkelet-Afrikában a Nyugat-Indiai-óceán területén elhelyezkedő országban; felszólítja a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy tegyenek meg mindent annak biztosítására, hogy az RMCB jövő nyáron megkezdje működését e régióban;

2012. május 10., csütörtök

19. elismeri, hogy a képzés a tengeri kapacitásépítés csupán egy része, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy nyújtsanak anyagi segítséget a küldetésnek és a régiónak, különös tekintettel a tengeri járőrhajókra;
20. határozottan támogatja a dzsibuti béke- és megbékélési folyamatot; sürgeti a somáliai helyzet átfogó megközelítését, amely a biztonságot összekapcsolja a fejlődéssel, a jogállamiság megteremtésével, valamint az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartásával;
21. üdvözli a Bizottság azon határozatát, hogy ajánlanak további 100 millió eurós uniós pénzügyi támogatást az afrikai békefenntartási mechanizmuson belül a Szomáliában működő Afrikai Unió misszióknak (AMISOM), és felszólítja a tagállamokat és a nemzetközi közösséget, hogy segítsenek a béke, a gazdasági fejlődés előmozdításában, valamint egy stabil demokratikus rezsim Szomáliában történő létrehozásában, ami hosszú távon megkönnyíti a biztonságot és a kalózkodás elleni harcot; üdvözli egy uniós különleges képviselő Északkelet-Afrika területére történő kinevezését;
22. aggodalommal tölti el az északkelet-afrikai egyre romló humanitárius helyzet, és felszólítja a nemzetközi közösséget, és különösen az EU-t, hogy növelje az arra rászorulóknak nyújtott humanitárius segítséget az egyre növekvő humanitárius szükségletek kielégítése és a helyzet minden további romlásának megelőzése érdekében;
23. megismétli, hogy bármely, kalózkodás elleni stratégiának figyelembe kell vennie, hogy a kalózkodás törvénytelen gazdasági érdekeket szolgál, valamint hogy minden olyan ösztönzőnek, amely arra irányul, hogy a somáliai népesség felhagyjon a kalózkodással, a fiatalok foglalkoztatását kell középpontba állítania, illetve arra kell törekednie, hogy a helyi lakosságnak olyan, alternatív megélhetési módokat biztosítson, amelyek révén megfelelően fenn tudják tartaniuk magukat;
24. üdvözli az EU Marsic projektjét, amely a stabilitási eszköz „kritikus tengeri útvonalak programja” alatt fut azzal a céllal, hogy növelje a tengeri biztonságot a Nyugat-Indiai-óceánon és az Adeni-öbölben információmegosztás és kapacitásépítés révén, kiemelve a régió országai közötti regionális együttműködést; a projekt 2013-on túli meghosszabbítására számít;
25. ösztönzi a kelet- és dél-afrikai, valamint az indiai-óceáni régiós országok kalózellenes kezdeményezéseit, mint például az új MASE (tengeri és biztonsági program) kalózellenes projektet, amely 2 millió euró induló támogatást kapott az EU-tól; üdvözli a Bizottság által finanszírozott projektek és a KBVP-n belüli RMCB-küldetés tervezett komplementaritását;
26. megismétli, hogy a part menti kalózkodás Szomáliában a jogállamiság hiányának kiterjesztése ebben az országban, és ezért a nemzetközi közösségnek biztosítania kell a szükséges technikai és pénzügyi támogatást a TFG számára a kapacitásfejlesztéséhez, hogy ellenőrzést gyakorolhasson felségvizei, és – a nemzetközi jognak megfelelően – kizárólagos gazdasági zónája feletti;
27. üdvözli az ENSZ-nek a somáliai partoknál elkövetett kalózkodással foglalkozó kapcsolattartó csoportjának munkáját, amely példátlan fórum az érintett államok, illetve az összes nemzetközi szervezet közti nemzetközi együttműködés szintjének és minőségének e területen történő növelésére;
28. üdvözli az IMO-val folytatott szoros együttműködést a tengeri kapacitásépítés területén, valamint az EU-IMO stratégiai partnerség lezárására irányuló munkát az Északkelet-Afrika szélesebb értelemben vett régiójában zajló kalózkodással szembeni fellépés céljából;
29. hangsúlyozza, hogy a fegyveres magánőrk alkalmazása olyan intézkedés, amely nem helyettesítheti a többértékű kalózfenyegetés szükséges átfogó megoldását; figyelembe veszi, hogy egyes tagállamok vonatkozó jogszabályokat vezettek be; ebben az összefüggésben felszólítja a tagállamokat, hogy végezzék el a szükséges biztonsági intézkedéseket a fedélzeten, ha az lehetséges, a Tanácsot és a Bizottságot pedig arra szólítja fel, hogy dolgozzanak azért, hogy alakuljon ki uniós álláspont a fedélzeten foglalkoztatott hivatalos fegyveres személyzet alkalmazása kapcsán az IMO iránymutatások e tekintetben történő jó végrehajtása érdekében;

2012. május 10., csütörtök

30. tudomásul veszi, hogy a nyílt tengeren a nemzetközi jog szerint minden esetben, a kalózkodás elleni harc során hozott intézkedéseket beleértve, a lobogó szerinti állam nemzeti joghatósága érvényesül az érintett hajók tekintetében, valamint a fedélzeten alkalmazott katonai személyzet vonatkozásában; emellett megjegyzi, hogy a lobogó szerinti állam hatóságain kívül más a hajót még vizsgálati intézkedésként sem foghatja el vagy tarthatja vissza;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamoknak, az Afrikai Unió, az ENSZ és a Kormányközi Fejlesztési Hatóság (IGAD) főtitkárának, a somáliai átmeneti szövetségi kormány elnökének és a Pánafrikai Parlamentnek.

Az igazakra való emlékezés európai napja létrehozásának támogatása

P7_TA(2012)0205

Az Európai Parlament 2012. május 10-i nyilatkozata az igazakra való emlékezés európai napja létrehozásának támogatásáról

(2013/C 261 E/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

- A. emlékeztetve a néhai Moshe Bejski által kezdeményezett jeruzsálemi Igazak Kertjének morális jelentőségére, amely a Holocaust alatt a zsidókat segítő személyeknek adózik tisztelettel;
- B. emlékeztetve azon intézményekre, amelyek bármilyen (például az örményországi, boszniai, kambodzsai és ruandai) népirtás vagy tömegmészárlás, illetve a XX. és XXI. században elkövetett egyéb emberiség elleni bűncselekmények során emberéleteket mentő személyek előtt tisztelegnek;
- C. emlékeztetve mindazokra, akik a náci és a kommunista totalitarizmus alatt védelmezték az emberi méltóságot;
- D. mivel a jóra való emlékezés alapvetően fontos az európai integrációs folyamat szempontjából, minthogy a fiatalabb generációkat arra tanítja, hogy mindenki mindenkor dönthet úgy, hogy segít másokon és védelmébe veszi az emberi méltóságot, valamint arra, hogy a közintézményeknek kötelességük a gyűlöletből üldözötteket megvédő személyek által mutatott példára ráirányítani a figyelmet;
- 1. támogatja a vezető polgárok által tett, arra irányuló felhívást, hogy március 6-át jelöljék ki az igazakra való emlékezés európai napjának, hogy emléket állítson az emberiség elleni bűncselekményekkel és a totalitarizmussal szemben személyes felelősség vállalásával fellépő személyeknek;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, a Tanácsnak és tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Az aláírók listája a 2012. május 10-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg (P7_PV(2012)05-10(ANN1)).

2012. május 10., csütörtök

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

**A Corneliu Vadim Tudor mentelmi jogának és kiváltságainak fenntartására
irányuló kérelem**

P7_TA(2012)0151

**Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata a Corneliu Vadim Tudor mentelmi jogának és
kiváltságainak fenntartására irányuló kérelemről (2011/2100(IMM))**

(2013/C 261 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Corneliu Vadim Tudor 2011. április 14-i, a 2011. május 9-i plenáris ülésen bejelentett, saját mentelmi jogának a román Legfelsőbb Semmisítő- és Ítélszék Ügyészi Hivatala által ellene indított eljárással összefüggésben való fenntartására irányuló kérelmére,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően két meghallgatási lehetőséget is adott Corneliu Vadim Tudornak,
- tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 8. és 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Bírósága 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, 2010. március 19-i, valamint 2011. szeptember 6-i ítéleteire ⁽¹⁾,
- tekintettel Románia Alkotmányának 72. cikkére,
- tekintettel a Románia nagykövetének az Európai Unióhoz címzett 2011. október 7-i levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (3) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0151/2012);

A. mivel Corneliu Vadim Tudor európai parlamenti képviselő a romániai Legfelsőbb Semmisítő- és Ítélszék előtt folyó eljárással összefüggésben kérte mentelmi jogának fenntartását;

⁽¹⁾ 101/63. sz. Wagner kontra Fohrmann és Krier ügy (EBHT 1964., 195. o.), 149/85. sz. Wybot kontra Faure és társai ügy (EBHT 1986., 2391. o.), T-345/05. sz. Mote kontra Parlament ügy (EBHT 1986., II-2849. o.), a C-200/07. sz. és C-201/07. sz. Marra kontra De Gregorio és Clemente egyesített ügyek (EBHT 2008., I-7929. o.), T-42/06. sz. Gollnisch kontra Parlament (EBHT 2010., II-1135. o.) és C-163/10. sz. Patriciello ügy (az EBHT-ban még nem tették közzé).

2012. május 10., csütörtök

- B. mivel Tudor úr kérelme egy olyan büntetőeljárásra vonatkozik, amelyben azzal vádolják, hogy 2011. január 4-én a Nagy-Románia Párt ingatlanából történő kilakoltatásával összefüggésben megfenyegetett egy bírósági végrehajtót és több rendőrt, erőszakos cselekményeket követett el velük szemben, bántalmazta őket, és általában megkísérelte megakadályozni egy jogi határozat végrehajtását;
- C. mivel e büntetőeljárásban Corneliu Vadim Tudor a bíróság megsértésével, a jó erkölcsbe ütköző magatartással és rendzavarással vádolják;
- D. mivel Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 8. cikke szerint a feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá, és mivel e jegyzőkönyv 9. cikke értelmében a képviselőket saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentesség illeti meg;
- E. mivel levelében Tudor úr a 8. és a 9. cikkre (a korábbi 9. és 10. cikkre) egyaránt hivatkozik; mivel a 9. cikk a román Alkotmány 72. cikkére tekintettel erre az esetre nem vonatkozik, a kérelem kizárólag a 8. cikkre alapozható;
- F. mivel a Jogi Bizottság 2011. június 8-án levélben fordult a román hatóságokhoz, és további, részletesebb információkat kért a Tudor úr ellen indított eljárásról;
- G. mivel 2011. október 7-i levelükben a román hatóságok kijelentették: „tekintettel arra, hogy Tudor urat nem vették őrizetbe, nem tartóztatták le, és nem kutatták át, nincs szükség arra, hogy az Európai Parlament beleegyezését kérjük. Mivel az ügygel kapcsolatos tényállás nincs összefüggésben a Tudor úr által leadott szavazatokkal vagy feladatai ellátása során kifejtett politikai nézeteivel, és Tudor úr őrizetbe vételére, letartóztatására vagy átkutatására nem került sor, nem ítéltük szükségesnek Tudor úr mentelmi joga felfüggesztésének kérelmezését”;
- H. mivel a Nagy-Románia Párt kilakoltatása és annak körülményei valóban olyan polgári és büntetőjogi ügyek, amelyek nincsenek közvetlen, egyértelmű kapcsolatban Tudor úr európai parlamenti képviselőként betöltött feladatainak ellátásával;
- I. mivel Tudor úr nem élt azzal a lehetőséggel, hogy – különösen a román hatóságoktól érkezett levél fényében – az illetékes bizottság előtt indokolja mentelmi joga fenntartására irányuló kérelmét;
1. úgy határoz, hogy nem tartja fenn Corneliu Vadim Tudor mentelmi jogát és kiváltságait.
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését a Románia illetékes hatóságának és Corneliu Vadim Tudornak.

Az Európai Parlament eljárási szabályzata 87a. és 88. cikkének módosítása

P7_TA(2012)0199

Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata az Európai Parlament eljárási szabályzata 87a. és 88. cikkének módosításáról (2009/2195(REG))

(2013/C 261 E/09)

Az Európai Parlament,

— tekintettel elnöke 2009. október 9-i levelére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. és 291. cikkére,

2012. május 10., csütörtök

- tekintettel a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogalkotási felhatalmazás hatásköréről szóló, 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 211. és 212. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0072/2012),
1. úgy határoz, hogy az alábbiak szerint módosítja eljárási szabályzatát;
 2. rámutat arra, hogy a módosítások a következő ülészak első napján lépnek hatályba;
 3. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk

Amennyiben egy jogalkotási aktus felhatalmazza a Bizottságot, hogy kiegészítse vagy módosítsa valamely jogalkotási aktus egyes nem alapvető fontosságú elemeit, az illetékes bizottság

- megvizsgálja a felhatalmazáson alapuló jogi aktus tervezetét, amelyet ellenőrzés céljából továbbítanak a Parlamentnek,
- a jogalkotási aktus rendelkezéseinek megfelelően állásfoglalásra irányuló indítvány formájában megfelelő javaslatokat nyújthat be a Parlamentnek.

A 88. cikk (1), (2) és (3) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

(1) Amennyiben a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust továbbít a Parlamentnek, az elnök az aktust az alapjogiaktus tekintetében illetékes bizottsághoz utalja, amely előadó kinevezéséről határozhat egy vagy több felhatalmazáson alapuló jogi aktus vizsgálata céljából.

Módosítás 2

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 a bekezdés (új)

(1a) Az elnök bejelenti a Parlamentben, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktus mely napon érkezett meg valamennyi hivatalos nyelven, valamint tájékoztatást nyújt a kifogás-emelés határidejéről. Az említett határidőt ettől naptól kell számítani.

A bejelentést az illetékes bizottság nevével együtt az ülésről készült jegyzőkönyvben közléstesszik.

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽²⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 6. o.

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 3**Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 b bekezdés (új)**

(1b) Az illetékes bizottság az alap-jogiaktus rendelkezéseinek tiszteletben tartásával és - amennyiben azt indokoltnak ítéli meg - az összes érintett bizottsággal való konzultáció után indokolással ellátott állásfoglalási indítványt nyújthat be a Parlamentnek. Ebben az állásfoglalási indítványban ki kell térni a Parlament kifogásainak indokaira, továbbá az indítványban fel lehet kérni a Bizottságot arra, hogy nyújtson be a Parlament által megfogalmazott ajánlásokat figyelembe vevő új felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

Módosítás 4**Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 c bekezdés (új)**

(1c) Amennyiben az illetékes bizottság nem nyújtott be állásfoglalási indítványt azon ülés kezdete előtt tíz munkanappal, amelynek szerdai napja az (1d) bekezdésben említett határidő előttre és ahhoz a legközelebb esik, egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő állásfoglalási indítványt nyújthat be a kérdésről, hogy azt vegyék fel a fent említett ülés napirendjébe.

Módosítás 5**Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 d bekezdés (új)**

(1d) A Parlament az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkében meghatározott többséggel valamennyi előterjesztett állásfoglalási indítványról az alap-jogiaktusban meghatározott határidőn belül határoz.

Amennyiben az illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy az alap-jogiaktussal összhangban indokolt meghosszabbítani a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elleni kifogásemelés határidejét, az illetékes bizottság elnöke a határidő meghosszabbításáról a Parlament nevében értesíti a Tanácsot és a Bizottságot.

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 6

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 e bekezdés (új)

(1e) Amennyiben az illetékes bizottság azt javasolja, hogy a Parlament – az alap-jogiaktusban meghatározott határidő lejárta előtt – nyilatkozzon arról, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben nem kíván kifogást emelni:

- erről indokolással ellátott levélben tájékoztatja a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnökét, valamint ilyen értelmű ajánlást nyújt be;
- amennyiben sem a Bizottsági Elnökök Értekezletének soron következő ülésén, sem - sürgősség esetén - írásbeli eljárás során nem emelnek kifogást, akkor a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnöke értesíti erről a Parlament elnökét, aki a plenáris ülést erről a legrövidebb időn belül tájékoztatja;
- amennyiben a plenáris ülésen történő bejelentést követő huszonnégy órán belül egy képviselőcsoport vagy legalább negyven képviselő kifogást emel az ajánlás ellen, akkor az utóbbiról szavazást kell tartani;
- amennyiben ugyanezen határidőn belül nem érkezik kifogás, a javasolt ajánlást elfogadottnak kell tekinteni;
- az ilyen ajánlás elfogadását követően a felhatalmazáson alapuló jogi aktus kifogásolására irányuló indítvány nem nyújtható be.

Módosítás 7

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 f bekezdés (új)

(1f) Az illetékes bizottság – az alap-jogiaktus rendelkezéseinek tiszteletben tartásával – saját kezdeményezéséből benyújthat olyan, indokolással ellátott állásfoglalási indítványt a Parlamentnek, amelynek célja az aktusban meghatározott felhatalmazás teljes vagy részbeni visszavonása. A Parlament az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkében meghatározott többséggel határoz.

Módosítás 8

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
87 a cikk – 1 g bekezdés (új)

(1g) Az elnök tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot az e cikk értelmében elfogadott álláspontokról.

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 9

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – cím

Végrehajtási intézkedések

Végrehajtási **aktusok és** intézkedések

Módosítás 10

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 1 bekezdés

(1) *Ha* a Bizottság végrehajtási **intézkedések** tervezetét továbbítja a Parlamentnek, az elnök az **intézkedések tervezetét ahhoz** a bizottsághoz utalja, amely **a végrehajtási intézkedések alapját képező jogi aktussal kapcsolatban illetékes. Ha az alap-jogi-aktussal kapcsolatosan bizottságok közti megerősített együttműködésre került sor, az illetékes bizottság felkéri a másik bizottságot, hogy közölje álláspontját szóban vagy levélben.**

(1) **Amennyiben** a Bizottság végrehajtási **aktus vagy intézkedés** tervezetét továbbítja a Parlamentnek, az elnök **a tervezetet** az **alap-jogiaktus tekintetében illetékes** bizottsághoz utalja, amely **előadó kinevezéséről határozhat egy vagy több** végrehajtási **aktus vagy intézkedés tervezetének vizsgálata céljából.**

Módosítás 11

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 2 bekezdés

(2) Az illetékes bizottság **elnöke meghatározza a határidőt, amely a képviselők rendelkezésére áll az intézkedések tervezetének kifogásolására vonatkozó javaslatok beterjesztésére. Ha a bizottság helyesnek ítéli, határozhat úgy, hogy tagjai vagy állandó póttagjai közül előadót jelöl ki. Ha a bizottság kifogásolja az intézkedések tervezetét, az intézkedések tervezetét elutasító állásfoglalási indítványt terjeszt be, amelyben megjelölheti módosításait az intézkedések tervezetéhez.**

(2) Az illetékes bizottság **benyújthat a Parlamentnek olyan, indokolással ellátott állásfoglalási indítványt, amely azt tartalmazza, hogy egy végrehajtási aktus vagy intézkedés tervezete meghaladja az alap-jogiaktusban meghatározott végrehajtási hatásköröket, vagy egyéb okokból nincs összhangban az uniós jogszabályokkal.**

Ha az intézkedések tervezetének kézhezvételétől számított határidőn belül a Parlament ilyen állásfoglalást fogad el, az elnök felkéri a Bizottságot, hogy vonja vissza vagy módosítsa az intézkedések tervezetét, vagy a megfelelő jogalkotási eljárás szerint nyújtson be javaslatot.

Módosítás 12

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 3 bekezdés

(3) *Ha a határidő lejárt előtt nem tartanak plenáris ülést, a válaszadás joga az illetékes bizottságot illeti meg. Ez a válaszadás levél formájában történik, amelyet a bizottság elnöke a Bizottság illetékes tagjának megküld, és amelyre minden képviselő figyelmét felhívják.*

(3) Az állásfoglalási indítvány tartalmazhat olyan kérést a Bizottsághoz, hogy vonja vissza az aktust, az intézkedést vagy az aktus vagy intézkedés tervezetét, illetőleg módosítsa azt a Parlament által megfogalmazott kifogások figyelembevételével, vagy nyújtson be új jogalkotási javaslatot. Az elnök az elfogadott álláspontról tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot.

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 13

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – bevezető rész

(4) Ha a Bizottság által tervezett végrehajtási intézkedések az „ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás” körébe tartoznak, a **(3) bekezdés nem alkalmazandó, az (1) és (2) bekezdés pedig a következőkkel egészül ki:**

(4) Ha a Bizottság által tervezett végrehajtási intézkedések **a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatban megállapított** „ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárás” körébe tartoznak, a **következő további rendelkezések alkalmazandók:**

Módosítás 14

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – a pont

a) az ellenőrzés ideje akkor kezdődik, amikor az intézkedések tervezetét az összes hivatalos nyelven megküldték a Parlamentnek. **Rövidebb határidők esetén (a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikke (5) bekezdésének b) pontja) és sürgős esetekben** (az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdése) az ellenőrzés határidejét a végrehajtási intézkedés végleges tervezetének az 1999/468/EK határozatnak megfelelően létrehozott bizottság tagjainak elküldött nyelvi változatokban az Európai Parlament általi kézhezvételétől kell számítani, kivéve, ha **a parlamenti** bizottság elnöke kifogást emel. A 146. cikk ebben az esetben nem alkalmazható;

a) az ellenőrzés ideje akkor kezdődik, amikor az intézkedések tervezetét az összes hivatalos nyelven megküldték a Parlamentnek. Az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikke (5) bekezdésének b) pontja **szerinti lerövidített ellenőrzési idő esetén** és az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (6) bekezdése **szerinti sürgős esetekben** az ellenőrzés határidejét a végrehajtási intézkedés végleges tervezetének az 1999/468/EK határozatnak megfelelően létrehozott bizottság tagjainak elküldött nyelvi változatokban az Európai Parlament általi kézhezvételétől kell számítani, kivéve, ha **az illetékes** bizottság elnöke kifogást emel. A 146. cikk ebben az esetben nem alkalmazható;

Módosítás 15

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – a a pont (új)

aa) ha a végrehajtási intézkedés tervezete az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (5) vagy (6) bekezdésén alapul, amelyek lerövidített határidőt írnak elő a Parlament általi ellenzésre, az illetékes bizottság elnöke állásfoglalási indítványt nyújthat be az intézkedés tervezetének elfogadása ellen, ha a bizottságnak nem volt lehetősége a rendelkezésre álló határidőben ülésezni;

Módosítás 16

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – b pont

b) a Parlament – képviselői többségének szavazatával – ellenezheti **az intézkedések** tervezetének elfogadását azzal az indokolással, hogy **az intézkedések tervezete** túllépi az alap-jogi-aktusban meghatározott végrehajtási hatásköröket, nem egyeztethető össze az alap-jogiaktus céljával vagy tartalmával, vagy nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás vagy az arányosság elvét;

b) a Parlament – képviselői többségének szavazatával – ellenezheti **a végrehajtási intézkedés** tervezetének elfogadását azzal az indokolással, hogy **a tervezet** túllépi az alap-jogiaktusban meghatározott végrehajtási hatásköröket, nem egyeztethető össze az alap-jogiaktus céljával vagy tartalmával, vagy nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás vagy az arányosság elvét;

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 17

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – c pont

- c) *ha az intézkedések tervezete az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (5) vagy (6) bekezdésén alapul, amelyek lerövidített határidőt tesznek lehetővé a Parlament általi ellenzésre, az illetékes bizottság elnöke állásfoglalási indítványt nyújthat be az intézkedések tervezetének elfogadása ellen, ha a bizottságnak nem volt lehetősége a rendelkezésre álló időben ülésezni.* *törölve*

Módosítás 18

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 cikk – 4 bekezdés – c a pont (új)

- ca) *amennyiben a Bizottság megfelelően indokolt kérésére az illetékes bizottság indokolással ellátott levélben azt ajánlja a Bizottsági Elnökök Értekezlete elnökének, hogy a Parlament – az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (3) bekezdésének c) pontjában és/vagy 5a. cikke (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott rendes határidő lejárta előtt – nyilatkozzon úgy, hogy nem ellenzi a javasolt intézkedést, a 87a. cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott eljárás alkalmazandó.*

Módosítás 19

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 a cikk – cím (új)

88a cikk

Társbizottsági eljárásban vagy közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárásban történő vizsgálat

Módosítás 20

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 a cikk – 1 bekezdés (új)

- (1) *Amennyiben az alap-jogiaktust a Parlament az 50. cikkben meghatározott eljárást alkalmazva fogadta el, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, valamint a végrehajtási aktusok vagy intézkedések tervezeteinek vizsgálatok a következő további rendelkezések alkalmazandók:*

- *a felhatalmazáson alapuló jogi aktust vagy a végrehajtási aktus vagy intézkedés tervezetét továbbítják az illetékes bizottságnak és a társbizottságnak;*

2012. május 10., csütörtök

HATÁLYOS SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

- az illetékes bizottság elnöke határidőt állapít meg a társ-bizottság számára, amelyen belül az javaslatokat fogalmazhat meg a kizárólagos illetékességébe vagy a két bizottság közös illetékességi körébe tartozó kérdések kapcsán;
- amennyiben a felhatalmazáson alapuló jogi aktus vagy a végrehajtási aktus vagy intézkedés tervezete lényegét illetően a társbizottság kizárólagos illetékességébe tartozik, a társbizottság javaslatait az illetékes bizottság szavazás nélkül elfogadja; ennek hiányában az elnök a társbizottság számára engedélyezheti, hogy állásfoglalási indítványt nyújtson be a Parlamentnek.

Módosítás 21

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
88 a cikk – 2 bekezdés (új)

(2) Amennyiben az alap-jogiaktust a Parlament az 51. cikkben meghatározott eljárást alkalmazva fogadta el, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok, valamint a végrehajtási aktusok vagy intézkedések tervezeteinek vizsgálatok a következő további rendelkezések alkalmazandók:

- az elnök a felhatalmazáson alapuló jogi aktus vagy a végrehajtási aktus vagy intézkedés tervezetének megérkezését követően kijelöli az illetékes bizottságot vagy a közösen illetékes bizottságokat azok vizsgálatára, figyelembe véve az 51. cikkben megállapított kritériumokat és az érintett bizottságok elnökei közötti esetleges megállapodásokat;
- amennyiben egy felhatalmazáson alapuló jogi aktust vagy egy végrehajtási aktus vagy intézkedés tervezetét közös bizottsági ülésekkel lefolytatott eljárásban történő vizsgálat érdekében visszautalnak, a bizottságok bármelyike kérheti közös ülés összehívását állásfoglalási indítvány vizsgálata céljából. Az érintett bizottságok elnökei közötti megállapodás hiányában a közös ülést a Bizottsági Elnökök Értekezletének elnöke hívja össze.

Módosítás 22

Az Európai Parlament eljárási szabályzata
216 cikk – 4 bekezdés

(4) A helyesbítést a soron következő ülésen bejelentik. A helyesbítést elfogadottnak kell tekinteni, ha a bejelentésétől számított **negyvennyolc** órán belül sem valamelyik képviselőcsoport, sem legalább 40 képviselő nem nyújt be kérelmet szavazásra bocsátására. Ha a helyesbítést nem fogadják el, akkor visszautalják az illetékes bizottsághoz, amely módosított helyesbítést javasolhat, vagy lezárhatja az eljárást.

(4) A helyesbítést a soron következő ülésen bejelentik. A helyesbítést elfogadottnak kell tekinteni, ha a bejelentésétől számított **huszonnégy** órán belül sem valamelyik képviselőcsoport, sem legalább 40 képviselő nem nyújt be kérelmet szavazásra bocsátására. Ha a helyesbítést nem fogadják el, akkor visszautalják az illetékes bizottsághoz, amely módosított helyesbítést javasolhat, vagy lezárhatja az eljárást.

2012. május 10., csütörtök

A megválaszolatlan írásbeli kérdések bizottsági vizsgálata (az eljárási szabályzat 117. cikke (3) bekezdésének értelmezése)

P7_TA(2012)0204

Az Európai Parlament 2012. május 10-i határozata a megválaszolatlan írásbeli kérdések bizottsági vizsgálatáról (az eljárási szabályzat 117. cikke (3) bekezdésének értelmezése)

(2013/C 261 E/10)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság elnökének 2012. április 27-i levelére,

— tekintettel eljárási szabályzatának 211. cikkére,

1. úgy határoz, hogy a 117. cikk (3) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„Tekintettel arra, hogy a parlamenti bizottság elnöke a 193. cikk (1) bekezdése alapján jogosult összehívni az adott bizottság ülését, a jó munkaszervezés lehetővé tétele érdekében jogosult arra is, hogy határozzon az általa összehívott ülés napirendjének tervezetéről. Ezen előjoga nem befolyásolja a 117. cikk (3) bekezdésében előírt azon kötelezettségét, hogy az írásbeli választ igénylő kérdést szerzőjének kérésére felvegye a bizottság következő ülésének napirendtervezetébe. Mindazonáltal az elnöknek mérlegelési jogkörén belül joga van ahhoz, hogy a politikai prioritásokra tekintettel javaslatot tegyen az ülés munkamenetére és eljárásrendjére (pl. vita nélküli eljárásra esetleg a további ügymenetet érintő határozat elfogadásával, vagy adott esetben ajánlás megfogalmazására a napirendi pont későbbi ülésre halasztásáról).”

2. utasítja elnökét, hogy tájékoztatás céljából továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2012. május 10., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelem *I**

P7_TA(2012)0148

Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))

(2013/C 261 E/11)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2012)0041),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0030/2012),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. április 25-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja a Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére és 46. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0140/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2012. május 10., csütörtök

P7_TC1-COD(2012)0019

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 765/2012/EU rendelet.)

Az Oroszországból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó korlátozások *I**

P7_TA(2012)0149

Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Orosz Föderációból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó egyes korlátozások kezeléséről szóló 1342/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))

(2013/C 261 E/12)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0715),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0396/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. április 25-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0085/2012),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2012. május 10., csütörtök

P7_TC1-COD(2011)0315

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Orosz Föderációból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó egyes korlátozások kezeléséről szóló 1342/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 529/2012/EU rendelet.)

Az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzététele ***

P7_TA(2012)0150

Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzétételéről szóló tanácsi rendeletre irányuló tervezetről (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))

(2013/C 261 E/13)

(Különleges jogalkotási eljárás – egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi rendelet tervezetére (10222/5/2011),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0076/2012),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság ajánlására (A7-0087/2012),
1. jóváhagyja a tanácsi rendeletre irányuló tervezetet;
 2. emlékezteti a Tanácsot arra, hogy amennyiben az EUMSZ 352. cikke szerinti egyhangú döntés követelménye, illetve az Egyesült Királyságban függőben lévő parlamenti eljárások miatt a szövegtervezetben bármiféle változtatást eszközölnek, újból az Európai Parlament egyetértését kell kérnie;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2012. május 10., csütörtök

Az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolás ***I

P7_TA(2012)0197

Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))

(2013/C 261 E/14)

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0402),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 114. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0190/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. október 26-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsághoz intézett, 2011. november 25-i levélre,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. március 28-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0149/2012),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálatából álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelemmel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásaira;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 24., 2012.1.28., 131. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2012. május 10., csütörtök

P7_TC1-COD(2011)0187

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 531/2012/EU rendelet.)

A veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról *I**

P7_TA(2012)0198

Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása a veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))

(2013/C 261 E/15)

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0245),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 192. cikkének (1) bekezdésére és 207. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7-0107/2011),
- tekintettel az EUMSZ 294. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. július 13-i véleményére ⁽¹⁾,
- a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
- tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése alapján a Jogi Bizottság által a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottságnak küldött 2011. november 25-i levélre,
- tekintettel a Tanács képviselőjének 2012. február 29-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
- tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A7-0015/2012),

⁽¹⁾ HL C 318., 2011.10.29., 163. o.⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

2012. május 10., csütörtök

- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat csupán a meglévő jogszabályok egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza, érdemi módosítás nélkül,
1. elfogadja az alábbi, első olvasatbeli álláspontját, figyelembe véve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásait;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2011)0105

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra a veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 649/2012/EU rendelet.)

III *Előkészítő jogi aktusok*

EURÓPAI PARLAMENT

2012. május 10., csütörtök

2013/C 261 E/11	Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelem ***I	
	Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2012)0041 – C7-0030/2012 – 2012/0019(COD))	51
	P7_TC1-COD(2012)0019	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 1225/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	52
2013/C 261 E/12	Az Oroszországból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó korlátozások ***I	
	Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Orosz Föderációból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó egyes korlátozások kezeléséről szóló 1342/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2011)0715 – C7-0396/2011 – 2011/0315(COD))	52
	P7_TC1-COD(2011)0315	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Orosz Föderációból származó egyes acéltermékek behozatalára vonatkozó egyes korlátozások kezeléséről szóló 1342/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	53
2013/C 261 E/13	Az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzététele ***	
	Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió Hivatalos Lapjának elektronikus közzétételéről szóló tanácsi rendeletre irányuló tervezetről (10222/5/2011 – C7-0076/2012 – 2011/0070(APP))	53
2013/C 261 E/14	Az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolás ***I	
	Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0402 – C7-0190/2011 – 2011/0187(COD))	54
	P7_TC1-COD(2011)0187	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)	55
2013/C 261 E/15	A veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról ***I	
	Az Európai Parlament 2012. május 10-i jogalkotási állásfoglalása a veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2011)0245 – C7-0107/2011 – 2011/0105(COD))	55
	P7_TC1-COD(2011)0105	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2012. május 10-én került elfogadásra a veszélyes anyagok kiviteléről és behozataláról szóló .../2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)	56

Jelmagyarázat

*	Konzultációs eljárás
**I	Együttműködési eljárás: első olvasat
**II	Együttműködési eljárás: második olvasat
***	Hozzájárulási eljárás
***I	Együtt döntési eljárás: első olvasat
***II	Együtt döntési eljárás: második olvasat
***III	Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

Az EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU